

Den Europæiske Unions Tidende

L 152

50. årgang

Dansk udgave

Retsforskrifter

13. juni 2007

Indhold	I	Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk	
		FORORDNINGER	
	★	Rådets forordning (EF) nr. 617/2007 af 14. maj 2007 om gennemførelsen af 10. Europæiske Udviklingsfond under AVS-EF-partnerskabsaftalen	1
	III	Retsakter vedtaget i henhold til traktaten om Den Europæiske Union	
		RETSAKTER VEDTAGET I HENHOLD TIL AFSNIT V I TEU	
	★	Rådets afgørelse 2007/384/FUSP af 14. maj 2007 om oprettelse af en mekanisme til administration af finansieringen af de fælles udgifter til EU-operationer, der har indvirkning på militær- eller forsvarsområdet (Athena) (kodificeret udgave)	14

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 617/2007

af 14. maj 2007

om gennemførelsen af 10. Europæiske Udviklingsfond under AVS-EF-partnerskabsaftalen

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

sættes bestemmelser om stemmевægt og kvalificeret flertal.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 ⁽¹⁾, som revideret i Luxembourg den 25. juni 2005 ⁽²⁾ (i det følgende benævnt »AVS-EF-partnerskabsaftalen«),

under henvisning til den interne aftale mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om finansiering af Fællesskabets bistand i henhold til den flerårige finansielle ramme for perioden 2008-2013 i overensstemmelse med AVS-EF-partnerskabsaftalen samt om finansiel bistand til de oversøiske lande og territorier, på hvilke EF-traktatens fjerde del finder anvendelse ⁽³⁾ (i det følgende benævnt »den interne aftale«), særlig artikel 10, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Investeringsbank, og

og ud fra følgende betragtninger:

(1) I afgørelse nr. 1/2006 truffet af AVS-EF-Ministerrådet fastsættes den flerårige finansielle ramme for perioden 2008-2013, og der indføres et nyt bilag Ib til AVS-EF-partnerskabsaftalen ⁽⁴⁾.

(2) I den interne aftale defineres de forskellige rammebeløb i 10. Europæiske Udviklingsfond (i det følgende benævnt »EUF«), fordelingsnøglen og bidragene til 10. EUF, EUF-udvalget nedsættes og der nedsættes et investeringsfacilitetsudvalg (i det følgende benævnt »IF-Udvalget«) og fast-

(3) I den interne aftale fastsættes desuden det samlede beløb for Fællesskabets bistand til staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet (i det følgende benævnt »AVS-staterne«) (eksklusive Republikken Sydafrika) og til de oversøiske lande og territorier (i det følgende benævnt »OLT«) for den seksårige periode 2008-2013 til 22 682 mio. EUR fra 10. EUF tilvejebragt af medlemsstaterne. Fra det beløb fra 10. EUF, der er fastsat ved den interne aftale, bør tildeles 21 966 mio. EUR til AVS-staterne som specificeret i den flerårige finansielle ramme for 2008-2013, der er omhandlet i bilag Ib til AVS-EF-partnerskabsaftalen, 286 mio. EUR bør tildeles til OLT, og 430 mio. EUR bør tildeles til Kommissionen til støtteudgifter til Kommissionens programmering og gennemførelse af EUF.

(4) 10. EUF's tildeling til OLT henhører under Rådets afgørelse 2001/822/EF af 27. november 2001 om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Fællesskab ⁽⁵⁾ og under dens gennemførelsesforordning, Kommissionens forordning (EF) nr. 2304/2002 ⁽⁶⁾, og efterfølgende opdateringer.

(5) Foranstaltninger, der er omfattet af og støtteberettiget til finansiering i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 af 20. juni 1996 om humanitær bistand ⁽⁷⁾, finansieres kun under ekstraordinære omstændigheder fra 10. EUF, hvis der er behov for sådan bistand til at sikre kontinuitet i samarbejdet fra krisituation til stabile vilkår for udviklingen, og kan ikke finansieres af Den Europæiske Unions almindelige budget.

⁽¹⁾ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3.

⁽²⁾ EUT L 209 af 11.8.2005, s. 27.

⁽³⁾ EUT L 247 af 9.9.2006, s. 32.

⁽⁴⁾ EUT L 247 af 9.9.2006, s. 22.

⁽⁵⁾ EUT L 314 af 30.11.2001, s. 1. Ændret ved afgørelse 2007/249/EF (EUT L 109 af 26.4.2007, s. 33).

⁽⁶⁾ EFT L 348 af 21.12.2002, s. 82.

⁽⁷⁾ EFT L 163 af 2.7.1996, s. 1. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

- (6) Den 11. april 2006 vedtog Rådet princippet om finansiering af fredsfaciliteten for Afrika fra 10. EUF med et beløb på op til 300 mio. EUR i perioden 2008-2010 og enedes om de fremtidige regler for og udformning af den afrikanske fredsfacilitet.
- (7) Sukkerprotokollandene, som omhandlet i protokol 3 til AVS-EF-partnerskabsaftalen, som er berørt af Kommissionens reform af sukkerordningen, bør kunne anvende ledsageforanstaltninger, som finansieres i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1905/2006 af 18. december 2006 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde⁽¹⁾. AVS-staterne vil også få adgang til fællesskabsbistand fra tematiske programmer, der tilvejebringes ved et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde og gennem Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1889/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af et finansieringsinstrument til fremme af demokrati og menneskerettigheder på verdensplan⁽²⁾. De pågældende tematiske programmer bør tilføre merværdi til de geografiske programmer, der finansieres under EUF, samt være sammenhængende med, supplere og være subsidiære i forhold til disse.
- (8) I AVS-EF-partnerskabsaftalen understreges vigtigheden af regionalt samarbejde mellem AVS-staterne, OLT og regionerne i Fællesskabets yderste periferi.
- (9) I afgørelse 2005/446/EF truffet af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet⁽³⁾ fastsættes skæringsdatoen for, hvornår der ikke længere skal kunne disponeres over midler fra 9. EUF, som forvaltes af Kommissionen, rentegodtgørelser, der forvaltes af Den Europæiske Investeringsbank (i det følgende benævnt »EIB«) og renteindtægter af disse bevillinger, til den 31. december 2007. Denne dato vil om nødvendigt kunne tages op til revision.
- (10) For at implementere EUF bør der indføres en procedure for programmering, undersøgelse og godkendelse af bistand og fastlægges detaljerede regler for kontrollen med bistandens anvendelse. Den 17. juli 2006 traf repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, afgørelse 2006/610/EF⁽⁴⁾ om midlertidig anvendelse af den interne aftale, med henblik på vedtagelsen af gennemførelsesforordningen og finansforordningen og bl.a. med henblik på nedsættelse af EUF-Udvalget og IF-udvalget.
- (11) Den 24. november 2004 vedtog Rådet konklusioner om effektiviteten af EU's optræden udadtil, herunder yderligere styrkelse af komplementariteten og samordningen

mellem Fællesskabets og medlemsstaternes udviklingssamarbejde. Den 24. maj 2005 forpligtede Rådet sig til rettidig gennemførelse og overvågning af Paris-erklæringen om bistandseffektivitet og af de særlige EU-tilsagn, der blev vedtaget på Paris-forummet den 28. februar-2. marts 2005. Rådet vedtog den 11. april 2006 konklusioner vedrørende den fælles ramme for landestrategidokumenter for således at kunne indføre en fælles flerårig programmering for EU og andre interesserede donorer. Den 16. oktober 2006 vedtog Rådet konklusioner om betydningen af komplementaritet og arbejdsdeling som bestanddele af bistandseffektiviteten.

- (12) Den 22. december 2005 vedtog Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen en fælleserklæring om den europæiske konsensus om udvikling⁽⁵⁾. Efterfølgende vedtog Det Europæiske Råd i december 2005 en strategi for Afrika, og Rådet vedtog konklusioner vedrørende en strategi for Vestindien (den 10. april 2006) og for Stillehavsområdet (den 17. juli 2006).
- (13) Den 16. oktober 2006 vedtog Rådet konklusioner om »Regeringsførelse inden for rammerne af den europæiske konsensus om udviklingspolitik — Mod en harmoniseret approach i EU«, idet det mindede om, at tildelingen af nye rater inden for initiativet vedrørende regeringsførelse bør drøftes indgående mellem medlemsstaterne og Kommissionen og understregede behovet for, at Kommissionen inddrager de relevante organer i Rådet —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

GENERELLE PRINCIPPER

Artikel 1

Generelle rammer for programmeringen og gennemførelsen

1. Det primære og overordnede mål for samarbejdet i henhold til denne forordning er udryddelse af fattigdom i partnerlande og -regioner inden for rammerne af bæredygtig udvikling, herunder en indsats for at nå årtusindudviklingsmålene.

2. Geografisk samarbejde med AVS-landene og -regionerne i forbindelse med 10. EUF finansieres på grundlag af de grundlæggende principper og værdier i de generelle bestemmelser i AVS-EF-partnerskabsaftalen og på grundlag af udviklingsmål og samarbejdsstrategier som fastsat i traktatens afsnit XX.

⁽¹⁾ EUT L 378 af 27.12.2006, s. 41.

⁽²⁾ EUT L 386 af 29.12.2006, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 156 af 18.6.2005, s. 19.

⁽⁴⁾ EUT L 247 af 9.9.2006, s. 30.

⁽⁵⁾ EUT C 46 af 24.2.2006, s. 1.

Den fælles erklæring om udviklingspolitik af 22. december 2005: »Den europæiske konsensus«, udgør den generelle ramme for programmeringen og gennemførelsen af 10. EUF, herunder principperne i Paris-erklæringen om bistandseffektivitet fra 2005.

3. Paris-erklæringen om bistandseffektivitet omfatter principper om ejerskab, tilpasning, harmonisering, resultatorienteret bistandsforvaltning og gensidig ansvarliggørelse mellem partnerlande og -regioner samt donorer.

Disse principper skal skabe betingelserne for, at partnerlandene og -regionerne kan udøve effektivt lederskab over deres egne udviklingspolitikker og -strategier og føre til en lande- og regionsbaseret og lande- og regionsstyret strategi, der omfatter en bred høring af interessenter og øget tilpasning til nationale eller regionale udviklingsmål og -strategier, især med hensyn til fattigdomsbekæmpelse. Dette kræver effektiv donorkoordinering baseret på komplementaritet, en ikke-eksklusiv strategi og fremme af initiativer, der omfatter alle donorer, tilpasset til og baseret på eksisterende analyser, processer og strategier og lande- eller regionspecifikke procedurer og institutioner.

4. Foranstaltninger, der er omfattet af forordning (EF) nr. 1257/96, og som er berettiget til finansiering i henhold hertil, finansieres i princippet ikke i henhold til denne forordning, bortset fra tilfælde, hvor der er behov for at sikre kontinuitet i samarbejdet fra krisesituation til stabile vilkår for udviklingen.

AFSNIT II

PROGRAMMERING

Artikel 2

Programmeringsprocessen

1. Programmering af bistand til AVS-stater og -regioner, som forvaltes af Kommissionen i henhold til AVS-EF-partnerskabsaftalen, iværksættes i overensstemmelse med artikel 1-14 i bilag IV til den pågældende aftale og i overensstemmelse med de generelle principper, der er nævnt i artikel 1 i denne forordning.

2. Ved programmering forstås i denne forordning bl.a.:

- a) forberedelse og udarbejdelse af landestøttestrategier (i det følgende benævnt »landestrategidokumenter«) og regionalstøttestrategier (i det følgende benævnt »regionalstrategidokumenter«)
- b) en klar angivelse fra Fællesskabet af den vejledende programmerbare finansielle tildeling, som lande og regioner kan få adgang til i seksårsperioden under 10. EUF
- c) udarbejdelse og vedtagelse af et flerårigt vejledende program for gennemførelsen af lande- og regionalstøttestrategier
- d) en revisionsproces, der dækker lande- og regionalstøttestrategierne, de flerårige vejledende programmer og de midler, der tildeles disse.

3. Programmeringen på nationalt og regionalt plan skal gennemføres på en koordineret måde. Ved programmering forstås i denne forordning bl.a. følgende:

- a) Det pågældende partnerland eller -region skal i videst muligt omfang være den førende part i programmeringen af fællesskabsbistanden. Programmering skal, bortset fra de tilfælde, der er nævnt i stk. 5, udføres i fællesskab med det berørte partnerland eller den berørte partnerregion og i stigende grad tilpasses partnerlandenes eller -regionernes fattigdomsbekæmpelse eller tilsvarende strategier; den fælles proces omfatter andre interessenter, hvor det er relevant, herunder parlamenter, lokale myndigheder og repræsentative ikke-statslige aktører, som skal tilknyttes programmeringsprocessen så tidligt som muligt.
 - b) Kommissionen skal med hensyn til forberedelsen og udarbejdelsen af strategidokumenter arbejde sammen med de lokalt repræsenterede medlemsstater og med EIB i sager, der vedrører dens fagområder og operationer, herunder investeringsfaciliteten. Koordineringen vil fortsat være åben for medlemsstater, der ikke er permanent repræsenterede i det pågældende land eller den pågældende region.
 - c) Kommissionen og de lokalt repræsenterede medlemsstater skal, hvor det er muligt og hensigtsmæssigt, stræbe efter fælles programmering, herunder en fælles reaktionsstrategi. Deltagelsen i den fælles programmering vil fortsat, ved hjælp af fleksible mekanismer, være åben for medlemsstater, der ikke er permanent repræsenterede i det pågældende land eller den pågældende region.
 - d) Kommissionen og medlemsstaterne tilstræber regelmæssig og hyppig udveksling af oplysninger, herunder også med andre donorer og udviklingsbanker, og søger at koordinere politikkerne bedre, at fremme harmoniseringsprocedurer, komplementaritet og arbejdsdeling for derved at opnå en større gennemslagskraft af politikker og programmering. Koordinationen mellem donorerne skal i videst muligt omfang ske gennem eksisterende mekanismer for koordination og bygge på eksisterende harmoniseringsprocesser i partnerlandet eller -regionen. Partnerlandet eller -regionen bør i videst muligt omfang være den førende part i koordineringen af fællesskabsbistanden sammen med andre donorer; når udarbejdelsen af fællesstrategier allerede er i gang, bør den fælles programmering fortsat være åben for andre donorer, og den bør supplere, styrke og om muligt være en del af disse eksisterende processer.
4. I tilknytning til landestrategidokumenter og regionalstrategidokumenter skal der sammen med AVS-EF-Ambassadørudvalget forberedes og udarbejdes et internt AVS-strategidokument og et tilhørende flerårigt vejledende program på grundlag af de kriterier, der er fastlagt for en intern AVS-politikramme, som er forenelig med principperne for komplementaritet og geografisk rækkevidde i artikel 12 i bilag IV til AVS-EF-partnerskabsaftalen.

5. Under ekstraordinære omstændigheder som omhandlet i artikel 3, stk. 4, og artikel 4, stk. 5, i bilag IV til AVS-EF-partnerskabsaftalen, når lande ikke har adgang til normale programmerbare midler, og/eller den nationale anvisningsberettigede er forhindret i at udføre sit arbejde, skal Kommissionen fastlægge særlige bestemmelser som omhandlet i artikel 4, stk. 7, i denne forordning.

6. Programmering skal udformes, så den i videst mulige omfang opfylder de kriterier for adgang til statslig udviklingsbistand (i det følgende benævnt »ODA« (official development assistance), der er fastlagt af OECD/DAC.

7. Programmering skal, hvor det er relevant, sikre, at EU er synlig i partnerlande og -regioner.

Artikel 3

Ressourceallokering

1. Ved begyndelsen af programmeringsprocessen skal Kommissionen på grundlag af de behovs- og resultatkræfter, der er fastlagt i artikel 3, 9 og 12 i bilag IV til AVS-EF-partnerskabsaftalen, fastsætte den flerårige vejledende tildeling af midler til hver enkelt AVS-stat og -region og til den interne AVS-bevilling, som programmeringsprocessen er baseret på, inden for de grænser, der er fastlagt i artikel 2 i den interne aftale. Disse kriterier skal være standardiserede, objektive og gennemskuelige.

2. Hvad angår den nationale vejledende gavebistandstildeling, omfatter ressourcerne et programmerbart beløb, herunder en tranche for tilskyndelsesforanstaltninger baseret på regeringsførelseskriterier i overensstemmelse med principperne om regeringsførelse, vedtaget af Rådet den 16. oktober 2006, samt en tildeling til dækning af uforudsete behov som omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra b), i bilag IV til AVS-EF-partnerskabsaftalen.

3. EUF-Udvalget, der er omhandlet i artikel 11, afgiver i overensstemmelse med de forvaltningsprocedurer, der er fastsat i artikel 11, stk. 3, udtalelse om den metode, der benyttes ved anvendelsen af de generelle kriterier for ressourceallokering, som fremlagt af Kommissionen.

Lande- og regionalstøtten skal svare til de beløb, der er fastsat i artikel 2 i den interne aftale. De skal være integreret i lande- og regionalstrategidokumenterne og de flerårige vejledende programmer og vedtages af Kommissionen efter forvaltningsproceduren i artikel 11, stk. 3. Midler, der er øremærket til særlige støtteprogrammer og -foranstaltninger, som omhandlet i artikel 4, stk. 7, skal også vedtages af Kommissionen i overensstemmelse med forvaltningsprocedurerne i artikel 11, stk. 3.

Artikel 4

Lande- og regionalstrategidokumenter og flerårig programmering

1. Lande- og regionalstrategidokumenterne udarbejdes på grundlag af de generelle principper for koordination, ejerskab og bistandseffektivitet, der er omhandlet i artikel 1 og 2, i henhold til den fælles ramme for landestrategidokumenter og principperne fælles flerårig programmering, vedtaget af Rådet den 11. april 2006.

2. Strategidokumenterne har til formål at danne en sammenhængende ramme for samarbejdet mellem Fællesskabet og partnerlandet eller -regionen i overensstemmelse med det overordnede formål og anvendelsesområde og de generelle mål og principper i AVS-EF-partnerskabsaftalen. Strategidokumentet dækker ikke blot det udviklingssamarbejde, der finansieres af EUF, men afspejler også alle andre fællesskabsinstrumenter med virkning i partnerlandet eller partnerregionen, med henblik på at sikre sammenhæng med andre områder af Fællesskabets foranstaltninger udadtil, herunder, hvor det er relevant, EIB.

3. Undtagen under de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 2, stk. 5, udarbejdes de flerårige vejledende programmer på basis af de respektive strategidokumenter og skal fastlægges ved en aftale med partnerlandet eller -regionen. Der lægges vægt på fælles vurderinger af behov og resultater og sektoranalyser såvel som prioriteter. I sammenhæng med artikel 11, stk. 3 og i tilfælde, hvor Kommissionen deltager i en fælles programmeringsproces, indarbejdes det flerårige vejledende program, hvor det er hensigtsmæssigt, i et dokument, der udarbejdes i fællesskab med andre deltagende donorer. De flerårige vejledende programmer omfatter:

- a) de prioriterede områder, der er udvalgt til fællesskabsfinansiering, de overordnede mål, målgrupperne, de generelle politiske forpligtelser og de forventede virkninger
- b) vejledende finansiel tildeling, både globalt og for hvert prioriteret område. Tildelingen til de enkelte prioriterede områder kan eventuelt angives i form af et begrænset beløbsinterval. Fællesskabets bistand koncentrerer om et begrænset antal prioriterede områder og i givet fald via generel budgetstøtte, og sikrer tilpasning til foranstaltninger, der finansieres af AVS-staten eller regionen, samt komplementaritet og sammenhæng med foranstaltninger, der finansieres af medlemsstater og andre donorer
- c) for hvert prioriteret område, og i tilfælde af generel budgetstøtte, de særlige mål og sektorpolitiske forpligtelser og de bedst egnede foranstaltninger og operationer til at realisere disse mål. Det vejledende program indeholder også en beskrivelse af de forventede virkninger og en definition af resultater og kvantitative og kvalitative resultatindikatorer samt en tidsplan for gennemførelsen, herunder for forpligtelse og udbetaling af ressourcer og for forventede resultater. Indikatorer tilpasses så vidt muligt med og baseres på partnerlandets eller -regionens eget overvågningssystem

- d) de ressourcer, der er afsat til programmer og projekter uden for de prioriterede områder, og eventuelt de store linjer i sådanne aktiviteter samt angivelse af de ressourcer, der skal afsættes til hver enkelt af disse aktiviteter. De kan eventuelt omfatte prioriteter og særlige ressourcer til styrkelse af samarbejdet med regionerne i Fællesskabets yderste periferi, OLT eller nabopartnerlande og -regioner som omhandlet i artikel 10 i denne forordning og gennemførelsesbestemmelserne til at identificere og koordinere udvælgelsen af de pågældende projekter af fælles interesse
- e) hvilken type ikke-statslige aktører der er berettiget til finansiering, og eventuelt hvilke ressourcer der skal tildeles, og hvilken type aktiviteter der skal støttes.

Ressourcerne kan kanaliseres via forskellige modaliteter, som kan være komplementære, alt efter hvad der vil fungere bedst i hvert enkelt land. Brug af budgetstøtte sker i overensstemmelse med de udvælgelseskriterier, der er fastlagt i artikel 61.2 i AVS-EF-partnerskabsaftalen.

4. I strategidokumenterne og de flerårige vejledende programmer tages der hensyn til foranstaltninger og programmer, der er berettiget til finansiering i henhold til andre EUF- eller fællesskabsinstrumenter, og der undgås overlappning med disse. Der tages særligt hensyn til interaktionen mellem nationale, regionale og AVS-interne støttestrategier og til foreneligheden med Fællesskabets instrumenter, navnlig forordning (EF) nr. 1905/2006, forordning (EF) nr. 1889/2006 og forordning (EF) nr. 1257/96 under hensyntagen til de foranstaltninger, der er iværksat i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1717/2006 af 15. november 2006 om oprettelse af et stabilitetsinstrument⁽¹⁾. De flerårige tilpasningsstrategier for sukkerprotokollandene, der er omhandlet i instrumentet for udviklingssamarbejde, integreres i landestrategidokumenterne.

5. Det i artikel 4 omhandlede strategidokument, herunder også dets flerårige vejledende program, vedtages af Kommissionen i overensstemmelse med forvaltningsproceduren i artikel 11, stk. 3. Samtidig med at de i stk. 1 omhandlede strategipapirer sendes til medlemsstaterne i EUF-udvalget, sender Kommissionen dem ligeledes til det blandede parlamentariske udvalg til orientering, under fuld overholdelse af beslutnings-tagningsproceduren i denne forordnings afsnit IV.

6. Strategidokumenterne og de flerårige vejledende programmer vedtages efterfølgende ved fælles aftale mellem Kommissionen og den pågældende AVS-stat eller -region og er, når de er vedtaget, bindende for både Fællesskabet og den pågældende stat eller region. Lande uden et undertegnet strategidokument vil stadig være berettiget til midler fra den tildeling til uforudsete behov, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra b), i bilag IV til AVS-EF-partnerskabsaftalen.

7. De i artikel 2, stk. 5, i denne forordning omhandlede bestemmelser kan antage form af særlige støtteprogrammer, der erstatter det nationale strategidokument i tilfælde omhandlet i artikel 4, stk. 5, i bilag IV til AVS-EF-partnerskabsaftalen, hvor den anvisningsberettigede er forhindret i at udføre sit arbejde,

eller de kan tage form af foranstaltninger, som finansieres af den tildeling til uforudsete behov, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra b), i bilag IV til AVS-EF-partnerskabsaftalen i situationer omhandlet i artikel 3, stk. 4, i dette bilag, når partnerlandet ikke har adgang til de normale programmerbare midler, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a), i dette bilag. Disse særlige støtteprogrammer og foranstaltninger, der finansieres af tildelingen til uforudsete behov, skal være i overensstemmelse med de forudgående stykker og tage hensyn til de særlige betragtninger, der er omhandlet i artikel 5, stk. 4, litra c), i denne forordning. De vedtages af Kommissionen efter forvaltningsproceduren i artikel 11, stk. 3, i denne forordning.

Artikel 5

Revisionsproces

1. Strategidokumenter og flerårige vejledende programmer såvel som de særlige støtteprogrammer og foranstaltninger, der er omhandlet i denne forordnings artikel 4, stk. 7, skal gøres til genstand for årlige operationelle undersøgelser, midtvejsundersøgelser, afsluttende undersøgelser og eventuelt ad hoc-undersøgelser. Disse undersøgelser udføres lokalt af Kommissionen og partnerlandet eller -regionen i overensstemmelse med artikel 5 i bilag IV til AVS-EF-partnerskabsaftalen, og udarbejdes på grundlag af de generelle principper for koordination, ejerskab og bistandseffektivitet, der er omhandlet i artikel 1 og 2. Strategidokumenter og flerårige vejledende programmer kan ligeledes gøres til genstand for ad hoc-undersøgelser ind imellem årlige undersøgelser, midtvejsundersøgelser og afsluttende undersøgelser i overensstemmelse med artikel 3, stk. 5, i bilag IV til AVS-EF-partnerskabsaftalen.

2. Midtvejsundersøgelserne og de afsluttende undersøgelser udgør en integrerende del af programmeringsprocessen. De indeholder en vurdering af strategidokumentet, også de flerårige tilpasningsstrategier for sukkerprotokollandene og andre programmer, der finansieres af fællesskabsinstrumenter som omhandlet i artikel 4, stk. 4, og det flerårige vejledende program i lyset af de aktuelle behov og resultater. Revisionen omfatter så vidt muligt en vurdering af virkningerne af Fællesskabets udviklingssamarbejde i relation til det i artikel 1, stk. 1 omhandlede generelle mål om udryddelse af fattigdom, til de mål, de tildelte midler og indikatorer, der er fastlagt i strategidokumenterne og en vurdering af overholdelsen af og mulighederne for at fremme principperne om bistandseffektivitet omhandlet i artikel 1 og 2. Når midtvejsundersøgelsen eller den afsluttende undersøgelse er blevet gennemført:

- a) kan strategidokumenterne og de flerårige vejledende programmer justeres i de tilfælde, hvor undersøgelserne har påvist særlige problemer eller manglende fremskridt med hensyn til at opfylde målene og de angivne resultater eller på baggrund af ændrede omstændigheder, herunder igangværende harmoniseringsprocesser såsom arbejdsfordeling mellem Kommissionen og medlemsstaterne og eventuelle andre donorer

⁽¹⁾ EUT L 327 af 24.11.2006, s. 1.

b) er det muligt at hæve eller sænke den nationale og regionale flerårige vejledende tildeling på baggrund af de aktuelle behov og resultater.

3. De årlige operationelle undersøgelser udføres i overensstemmelse med artikel 5, stk. 4, i bilag IV til AVS-EF-partnerskabsaftalen. I tilfælde af nye eller særlige behov, jf. artikel 3, stk. 5, og artikel 9, stk. 2, i bilag IV til AVS-EF-partnerskabsaftalen, f.eks. i forbindelse med en post-krisesituation eller ekstraordinære resultater, når en flerårig vejledende tildeling er fuldt ud forpligtet, og der er mulighed for at absorbere yderligere finansiering i lyset af en effektiv politik for fattigdomsreduktion og sund finansiel forvaltning, er det muligt at forhøje en flerårig vejledende tildeling, efter at den årlige operationelle undersøgelse er afsluttet.

De generelle resultater af de årlige operationelle undersøgelser fremlægges for EUF-Udvalget med henblik på den drøftelse, der er omhandlet i artikel 11, stk. 4, i denne forordning.

4. I tilfælde af nye eller særlige behov eller ekstraordinære resultater som beskrevet i stk. 3 i denne artikel eller i tilfælde af ekstraordinære omstændigheder som omhandlet i artikel 72 og artikel 73 i AVS-EF-partnerskabsaftalen vedrørende humanitær bistand og katastrofebistand kan der foretages ad hoc-undersøgelser på anmodning af den berørte AVS-stat eller Kommissionen. Kommissionen tager hensyn til medlemsstaternes anmodninger om ad hoc-undersøgelser. Hvis der i et land eller en region opstår pludselige og uforudseelige alvorlige humanitære, økonomiske og sociale vanskeligheder af usædvanlig karakter som følge af naturkatastrofer, menneskeskabte kriser som f.eks. krig og andre konflikter, post-krisesituationer, trusler mod demokratiet, retsstaten, menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder eller ekstraordinære omstændigheder med tilsvarende virkninger, kan det anses som tilfælde, der berettiger til en ad hoc-undersøgelse.

a) Når ad hoc-undersøgelsen er afsluttet, kan der foreslås særforanstaltninger som omhandlet i artikel 8 i denne forordning. Hvis det er nødvendigt, kan tildelingen til det flerårige vejledende program eller det særlige handlingsprogram forhøjes inden for rammerne af de midler, der er til rådighed, som fastlagt i artikel 2 i den interne aftale. I tilfælde, hvor der ikke er undertegnet et strategidokument, kan der ydes særlig støtte fra tildelingen til uforudsete behov som omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra b), i bilag IV til AVS-EF-partnerskabsaftalen.

b) De foranstaltninger, der træffes, skal være forenelige og sammenhængende med og supplere andre fællesskabsinstrumenter, herunder instrumentet for humanitær bistand som omhandlet i artikel 4, stk. 4.

c) Når partnerlande eller grupper af partnerlande er direkte berørt eller påvirket af en krise- eller en postkrise-situation, lægges der ved den flerårige programmering særlig vægt på en styrkelse af koordinationen mellem nødhjælp, rehabilitering og udvikling af hensyn til overgangen fra nødsituation til udviklingsfasen; programmer for lande og regioner, der regelmæssigt er udsat for naturkatastrofer, skal indeholde bestemmelser om katastrofeberedskab og forebyggelse.

5. I tilfælde af nye behov som defineret i den fælles erklæring VI vedrørende artikel 12, stk. 2, i bilag IV til AVS-EF-partnerskabsaftalen om samarbejde mellem AVS-staterne kan en stigning i den AVS-interne programmerbare tildeling finansieres af de AVS-interne reserver inden for de globale grænser, der er fastsat i artikel 2, litra b), i den interne aftale.

6. Ændringer i strategidokumenterne og/eller ressourcetildelingen som følge af undersøgelser omhandlet i stk. 1-4 i denne artikel vedtages af Kommissionen efter forvaltningsproceduren i artikel 11, stk. 3. Tidsplanen for strategidokumenterne, herunder de flerårige vejledende programmer og de særlige støtteprogrammer, vedtages efterfølgende ved fælles aftale mellem Kommissionen og den pågældende AVS-stat eller -region og er, når de er blevet vedtaget, bindende for både Fællesskabet og den pågældende stat eller region.

AFSNIT III

GENNEMFØRELSE

Artikel 6

Generel ramme for gennemførelsen

Den bistand til AVS-stater og -regioner, der forvaltes af Kommissionen i henhold til AVS-EF-partnerskabsaftalen, gennemføres i overensstemmelse med bilag IV til nævnte aftale og den finansforordning, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2, i den interne aftale og i overensstemmelse med de principper om ejerskab og bistandseffektivitet, der er omhandlet i artikel 1.

Artikel 7

Årlige handlingsprogrammer

1. Kommissionen vedtager de årlige handlingsprogrammer på grundlag af de strategidokumenter og flerårige vejledende programmer, der er omhandlet i artikel 4.

I tilfælde, hvor der endnu ikke er vedtaget et årligt handlingsprogram, kan Kommissionen undtagelsesvis på grundlag af strategidokumenterne og de flerårige vejledende programmer vedtage foranstaltninger, som der ikke er fastsat bestemmelser for i det årlige handlingsprogram, efter de samme regler og procedurer.

2. De årlige handlingsprogrammer udarbejdes af Kommissionen sammen med partnerlandet eller -regionen og involverer de lokalt repræsenterede medlemsstater og koordinerer, når det er muligt, med andre donorer, især i tilfælde af fælles programmering, og med EIB. De årlige handlingsprogrammer indeholder en beskrivelse af den generelle baggrund og vurderer fællesskabsbistanden og de erfaringer, der er gjort, herunder med hensyn til budgetstøtte, især baseret på de årlige operationelle undersøgelser omhandlet i artikel 5, stk. 3. De fastsætter mål, aktivitetsområder, det samlede planlagte finansieringsbeløb og en angivelse af de beløb, der er afsat til hver operation. De omfatter detaljerede individuelle redegørelser for hver af de planlagte operationer, der indeholder en analyse af den specifikke sektor, en beskrivelse af de foranstaltninger, der skal finansieres, de vigtigste interessenter, de forventede resultater baseret på kvantitative og kvalitative indikatorer, forvaltningsprocedurer, en vejledende tidsplan for gennemførelsen og, i tilfælde af budgetstøtte, kriterierne for betaling, herunder eventuelle variable rater. Målene skal være specifikke, kunne måles og have tidsbestemte benchmarks og tilpasse sig partnerlandets eller -regionens egne mål og benchmarks i så vid udstrækning som muligt. Det skal angives, hvordan de tager hensyn til nuværende og planlagte EIB-aktiviteter.

3. De årlige handlingsprogrammer vedtages af Kommissionen efter forvaltningsproceduren i artikel 11, stk. 3, i denne forordning. Hver medlemsstat kan anmode om, at et projekt eller program fjernes fra det årlige handlingsprogram. Hvis denne anmodning støttes af et blokerende mindretal af medlemsstater som fastlagt i artikel 8, stk. 3, sammenholdt med artikel 8, stk. 2, i den interne aftale, vedtages det årlige handlingsprogram af Kommissionen uden det pågældende projekt eller program efter forvaltningsproceduren i artikel 11, stk. 3, i denne forordning. Medmindre Kommissionen, i overensstemmelse med medlemsstaternes synspunkter i EUF-udvalget, ikke ønsker at forfølge de projekter eller programmer, der er fjernet, forelægges det senere EUF-Udvalget på ny uden for det årlige handlingsprogram, som fastsat i stk. 1, andet afsnit, i denne artikel i form af et finansieringsforslag, der så vedtages af Kommissionen efter forvaltningsproceduren i artikel 11, stk. 3, i denne forordning.

4. Ændringer af de årlige handlingsprogrammer eller af foranstaltninger, der ikke indgår i de årlige handlingsprogrammer, vedtages efter forvaltningsproceduren i artikel 11, stk. 3. I tilfælde, hvor ændringer af de årlige handlingsprogrammer eller foranstaltninger, der ikke indgår i de årlige handlingsprogrammer, ikke overstiger 20 % af de oprindelige projekter, programmer eller den samlede tildeling hertil, og ikke er på mere end 10 mio. EUR, vedtages sådanne ændringer af Kommissionen, forudsat at sådanne ændringer ikke berører de oprindelige mål, der er fastsat i Kommissionens afgørelse. Kommissionen underretter EUF-Udvalget om sådanne ændringer inden for en frist på én måned.

5. Kommissionen vedtager særlige handlingsprogrammer efter forvaltningsproceduren i artikel 11, stk. 3, i denne forordning for støtteudgifter, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, i den interne aftale og ikke er omfattet af de flerårige vejledende programmer. Ændringer i handlingsprogrammerne for støtteudgifter vedtages i overensstemmelse med denne artikels stk. 4.

6. De medlemsstater, der er repræsenteret i landet eller regionen, andre interesserede medlemsstater og eventuelt EIB orienteres regelmæssigt af Kommissionen om gennemførelsen af fællesskabsprojekter og -programmer. Til gengæld underretter medlemsstaterne og EIB også regelmæssigt Kommissionen på lande- eller regionsniveau om de samarbejdsaktiviteter, de gennemfører eller programmerer i hvert enkelt land eller i hver enkelt region.

7. I overensstemmelse med artikel 11, stk. 4, i denne forordning kan hver medlemsstat når som helst anmode om at få optaget et punkt på EUF-Udvalgets dagsorden om en drøftelse af gennemførelsesspørgsmål i forbindelse med et særligt projekt eller program, der forvaltes af Kommissionen. Denne drøftelse kan omfatte den måde, hvorpå Kommissionen anvender kriterierne for udbetaling af budgetstøtte omhandlet i denne artikels stk. 2.

Artikel 8

Særforanstaltninger

1. I de tilfælde, der er omhandlet i artikel 5, stk. 4, kan Kommissionen vedtage særforanstaltninger, som ikke er omhandlet i strategidokumenterne og de flerårige vejledende programmer i overensstemmelse med artikel 2, stk. 5.

2. I forbindelse med særforanstaltninger angives mål, indsatsområder, målgruppen, de forventede resultater, forvaltningsprocedurer og det samlede finansieringsbeløb. De skal indeholde en beskrivelse af de tiltag, der skal finansieres, en angivelse af de dertil afsatte finansieringsbeløb og en vejledende tidsplan for gennemførelsen. De skal omfatte en fastlæggelse af, hvilken type resultatindikatorer der skal overvåges i forbindelse med gennemførelsen af de særlige foranstaltninger. Disse indikatorer tager hensyn til partnerlandets eller -regionens overvågningssystemer, når det er relevant.

3. Særlige foranstaltninger til over 10 mio. EUR vedtages af Kommissionen efter den forvaltningsprocedure, der er omhandlet i artikel 11, stk. 3. I tilfælde af særforanstaltninger til under 10 mio. EUR underretter Kommissionen EUF-Udvalget senest en måned efter deres vedtagelse. I overensstemmelse med artikel 11, stk. 4, kan hver medlemsstat når som helst anmode om at få optaget et punkt på EUF-Udvalgets dagsorden om en drøftelse af disse operationer. Denne drøftelse kan føre til henstillinger, som Kommissionen skal tage hensyn til.

4. Ændringer til særforanstaltninger såsom tekniske tilpasninger, udvidelse af gennemførelsesperioden, omfordeling af midler inden for det anslåede budget eller forhøjelse eller nedsættelse af budgettet med under 20 % af det oprindelige budget, men ikke mere end 10 mio. EUR, kræver ikke vedtagelse efter forvaltningsproceduren i artikel 11, stk. 3, forudsat at sådanne ændringer ikke berører de oprindelige mål, der er fastsat i Kommissionens afgørelse. Alle sådanne tekniske tilpasninger meddeles medlemsstaterne inden for en frist på én måned.

5. EUF-Udvalget drøfter hvert år særforanstaltningerne på grundlag af en rapport udarbejdet af Kommissionen.

Artikel 9

Samfinansiering og yderligere bidrag fra medlemsstaterne

1. Samfinansiering finder sted, når et projekt eller program finansieres af forskellige kilder.

a) I tilfælde af parallel samfinansiering opdeles projektet eller programmet i flere tydeligt identificerbare komponenter, der hver især finansieres af de forskellige partnere, der deltager i samfinansieringen, således at finansieringsmidlernes endelige anvendelse altid kan identificeres

b) I tilfælde af samlet samfinansiering fordeles de samlede omkostninger ved projektet eller programmet mellem de partnere, der deltager i samfinansieringen, og midlerne sammenlægges, således at det ikke længere er muligt at identificere finansieringskilden til en specifik aktivitet under projektet eller programmet.

2. Når Kommissionen deltager i samlet samfinansiering, skal gennemførelsesordningerne for sådanne midler, herunder i givet fald nødvendigheden af fælles evalueringer og dækning af de eventuelle administrative omkostninger for det organ, der står for forvaltningen af de sammenlagte midler, nedfældes i finansieringsaftalen i overensstemmelse med de regler og procedurer, som specificeres i den finansforordning, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2, i den interne aftale.

I tilfælde, hvor Kommissionen modtager og forvalter midler på vegne af:

a) medlemsstater og deres regionale og lokale myndigheder, især disses offentlige og halvoffentlige organer

b) andre donorlande, især disses offentlige og halvoffentlige organer

c) internationale organisationer, herunder regionale organisationer, især internationale og regionale finansieringsinstitutioner

med henblik på gennemførelse af fælles foranstaltninger, behandles sådanne midler som formålsbestemt indtægt i overensstemmelse med den finansforordning, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2, i den interne aftale, og integreres som sådan i de årlige handlingsprogrammer. Det skal sikres, at medlemsstaternes bidrag er synlige.

I tilfælde, hvor Kommissionen overdrager midler til finansiering af offentligtretlige opgaver, og navnlig EUF-gennemførelsesopgaver, til de organer, der er omhandlet i det foregående afsnit, skal denne samfinansiering være afspejlet og behørigt begrundet i de årlige handlingsprogrammer, og synligheden af EUF-bidraget skal være sikret.

3. I tilfælde, hvor EIB er udpeget til at forvalte en samlet samfinansieringsordning, skal gennemførelsesordningerne for sådanne midler, herunder om nødvendigt dækning af de administrative omkostninger for EIB, udarbejdes i overensstemmelse med EIB's vedtægter og interne regler.

4. Medlemsstaterne kan også på eget initiativ overdrage Kommissionen eller EIB frivillige bidrag i overensstemmelse med artikel 1, stk. 9, i den interne aftale til hjælp til at fuldføre AVS-EF-partnerskabsaftalens mål uden for samlede samfinansieringsordninger. Sådanne bidrag berører ikke den samlede tildeling af midler under 10. EUF, og øremærkning må kun finde sted under behørigt begrundede omstændigheder, f.eks. som reaktion på de ekstraordinære omstændigheder, der er omhandlet i artikel 5, stk. 4. De yderligere midler integreres i programmerings- og revisionsprocessen og i de årlige handlingsprogrammer omhandlet i denne forordning og afspejler partnerlandets eller regionens ejerskab. Frivillige bidrag, som overdrages til Kommissionen, behandles som formålsbestemt indtægt i overensstemmelse med den finansforordning, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2, i den interne aftale. De behandles på samme måde som medlemsstaternes regelmæssige bidrag omhandlet i artikel 1, stk. 2, i den interne aftale, jf. dog bestemmelserne i artikel 6 og 7 i den interne aftale, for hvilke der kan fastlægges specifikke ordninger i bilaterale aftaler om bidragene.

5. Medlemsstater, som overdrager frivillige bidrag til Kommissionen eller EIB som hjælp til at gennemføre AVS-EF-partnerskabsaftalens mål, underretter på forhånd Rådet og EUF-Udvalget om disse bidrag. Midler, der er øremærket, skal behørigt begrundes, og enhver deraf følgende ændring i de årlige handlingsprogrammer eller strategidokumenter vedtages af Kommissionen efter forvaltningsproceduren i artikel 11, stk. 3.

Artikel 10

Deltagelse af tredjelande eller regioner i tredjelande

For at sikre sammenhæng og effektivitet i forbindelse med Fællesskabets bistand kan Kommissionen beslutte, at udviklingslande, som ikke er AVS-stater, og regionale integrationsorganer med AVS-deltagelse, som fremmer regionalt samarbejde og integration og er støtteberettiget til fællesskabsbistand i henhold til forordning (EF) nr. 1905/2006, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1638/2006 af 24. oktober 2006 om oprettelse af det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument⁽¹⁾, OLT, der er støtteberettiget til fællesskabsbistand i henhold til afgørelse 2001/822/EF og regionerne i Fællesskabets yderste periferi er støtteberettiget til midler som omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra a), nr. i), i den interne aftale, i tilfælde, hvor projektet eller programmet er af regional eller grænseoverskridende karakter og er i overensstemmelse med artikel 6 i bilag IV til AVS-EF-partnerskabsaftalen. Der kan fastsættes bestemmelser om denne finansiering i strategidokumenterne og de flerårige vejledende programmer og i de særforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 8 i denne forordning. Disse bestemmelser integreres i de årlige handlingsprogrammer.

AFSNIT IV

BESLUTNINGSPROCEDURER

Artikel 11

EUU-Udvalgets ansvarsområder

1. EUU-Udvalget, nedsat i henhold til den interne aftales artikel 8, afgiver, efter forvaltningsproceduren i stk. 3, udtalelse om substantielle spørgsmål inden for udviklingssamarbejde på landeplan, regionalt eller AVS-internt plan, der finansieres af 10. EUU og andre fællesskabskilder som omhandlet i artikel 4, stk. 3.
2. EUU-Udvalgets opgaver dækker de ansvarsområder, der er omhandlet i afsnit II og III i denne forordning:
 - a) programmering af Fællesskabets bistand under 10. EUU og programmeringsrevision, idet det navnlig fokuserer på landestrategier og regionale strategier og AVS-interne strategier, og
 - b) overvågning af gennemførelsen af Fællesskabets bistand, der bl.a. omfatter virkningen af bistanden på fattigdomsbekæmpelsen, sektorspecifikke aspekter, tværgående spørgsmål, koordinationen på feltniveau med medlemsstater og andre donorer og de fremskridt, der er gjort med hensyn til principperne for bistandseffektiviteten, som omhandlet i artikel 1.
3. Når EUU-Udvalget anmodes om at afgive udtalelse, forelægger Kommissionens repræsentant inden for de tidsfrister, der er fastsat i Rådets afgørelse om regler og procedurer for EUU-Udvalget jf. artikel 8, stk. 5, i den interne aftale, et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver udtalelse inden for en frist, som formanden kan fastlægge, alt efter hvor meget

spørgsmålet haster, men som ikke kan overstige 30 dage. EIU deltager i drøftelsen. Udtalelsen afgives ved kvalificeret flertal, jf. artikel 8, stk. 3, i den interne aftale, på basis af den vægtfordeling mellem medlemsstaterne, der er fastsat i artikel 8, stk. 2, i den interne aftale.

Når EUU-Udvalget har afgivet udtalelse, træffer Kommissionen foranstaltninger, som finder anvendelse omgående. Hvis disse foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med EUU-Udvalgets udtalelse, giver Kommissionen straks Rådet meddelelse herom. I så fald udsætter Kommissionen gennemførelsen af foranstaltningerne i en periode, der i princippet højst må være på 30 dage fra datoen for meddelelsen, men som kan forlænges i op til 30 dage under ekstraordinære omstændigheder. Rådet, der anvender samme kvalificerede flertal som EUU-Udvalget, kan træffe anden afgørelse inden for denne frist.

4. EUU-Udvalget drøfter de generelle konklusioner af de årlige operationelle undersøgelser og den årsberetning, der er omhandlet i artikel 14, stk. 3. Hver medlemsstat kan også anmode om en drøftelse af de evalueringer, der er omhandlet i artikel 15, stk. 3.

Hver medlemsstat kan når som helst opfordre Kommissionen til at give EUU-Udvalget oplysninger og til at drøfte spørgsmål i forbindelse med de opgaver, der er beskrevet i stk. 2.

Denne drøftelse kan føre til henstillinger fra medlemsstaterne, som Kommissionen skal tage hensyn til.

5. På grundlag af konklusionerne i de af Kommissionen udarbejdede revisioner undersøger EUU-Udvalget også sammenhængen og komplementariteten mellem Fællesskabets bistand og medlemsstaternes bistand og eventuelt bistanden fra andre donorer i overensstemmelse med artikel 1 og artikel 2.

Artikel 12

Fredsfaciliteten for Afrika

I overensstemmelse med Rådets konklusioner af 11. april 2006 om at finansiere fredsfaciliteten for Afrika med midler fra 10. EUU med 300 mio. EUR i en treårsperiode, vil finansieringen til fredsfaciliteten for Afrika være øremærket i det vejledende program for samarbejde mellem AVS-staterne. Der anvendes særlige forvaltningsprocedurer, som følger:

- a) På anmodning af Den Afrikanske Union med støtte fra AVS-EF-Ambassadørudvalget udarbejder Kommissionen et handlingsprogram for perioden 2008-2010. Handlingsprogrammet skal bl.a. indeholde målene, anvendelsesområdet for og arten af mulige interventioner, gennemførelsesordningerne og et aftalt format for baggrundsdokumenter og anmodninger og for rapportering. I et bilag til handlingsprogrammet beskrives de specifikke beslutningsprocedurer for hver mulig intervention i overensstemmelse med dens art, omfang og hastende karakter.

⁽¹⁾ EUT L 310 af 9.11.2006, s. 1.

- b) Handlingsprogrammet, herunder det bilag, der er omhandlet i litra a), og enhver ændring heraf, drøftes i de relevante forberedende arbejdsgrupper i Rådet og Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité og godkendes af Coreper med det kvalificerede flertal, der er fastsat i artikel 8, stk. 3, i den interne aftale, inden det vedtages af Kommissionen efter forvaltningsproceduren i artikel 11, stk. 3.
- c) Handlingsprogrammet, herunder det bilag, der er omhandlet i litra a), danner grundlag for den finansieringsaftale, der skal indgås mellem Kommissionen og Den Afrikanske Union.
- d) Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité skal på forhånd godkende hver intervention, der skal gennemføres i henhold til finansieringsordningen; de relevante forberedende arbejdsgrupper i Rådet orienteres eller konsulteres i god tid, inden interventionerne forelægges Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité i henhold til de specifikke beslutningsprocedurer, der er omhandlet i litra a), for at sikre, at der ud over den militære og sikkerhedsmæssige dimension tages hensyn til de udviklingsrelaterede aspekter af de planlagte foranstaltninger. Der lægges i denne forbindelse særlig vægt på de aktiviteter, der betragtes som ODA.
- e) Hvert år og på anmodning af EUF-Udvalget og Rådet udarbejder Kommissionen en aktivitetsrapport om midlernes anvendelse til Rådets og EUF-Udvalgets orientering, idet der skelnes mellem ODA- og ikke ODA-relaterede forpligtelser og betalinger.
- f) I 2010 foretages der en evaluering med undersøgelse af procedurerne vedrørende fredsfaciliteten for Afrika såvel som mulighederne for fremtidige alternative finansieringskilder, herunder finansiering af en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

Artikel 13

IF-udvalget

1. IF-Udvalget, nedsat i EIB's regi i henhold til artikel 9 i den interne aftale består af repræsentanter for medlemsstaterne og en repræsentant for Kommissionen. Hver regering udnævner en repræsentant og en stedfortræder. Kommissionen gør det samme for sin repræsentant. Af hensyn til kontinuiteten vælges formanden for IF-Udvalget af og blandt medlemmerne af IF-udvalget for en toårsperiode. EIB varetager udvalgets sekretariat og hjælpetjenester. Kun de medlemmer af IF-Udvalget, der er udpeget af medlemsstaterne, eller deres stedfortrædere, har stemmeret.

Rådet, som træffer afgørelse med enstemmighed, vedtager IF-Udvalgets forretningsorden på grundlag af et forslag, som EIB udarbejder efter høring af Kommissionen.

IF-Udvalget træffer afgørelse med kvalificeret flertal. Vægtfordelingen af stemmerne er som fastsat i artikel 8 i den interne aftale.

IF-Udvalget holder møde mindst fire gange om året. Som fastsat i forretningsordenen kan EIB eller udvalgsmedlemmerne anmode om indkaldelse til yderligere møder. Desuden kan IF-Udvalget afgive udtalelse ved skriftlig procedure inden for de rammer, der lægges af dets forretningsorden.

2. IF-Udvalget godkender:

- retningslinjer for gennemførelsen af investeringsfaciliteten, rammen for vurdering af virkningerne af udviklingen og forslag til revision af disse
- investeringsstrategier og driftsplaner for investeringsfaciliteten, herunder resultatindikatorer, på grundlag af målene i AVS-EF-partnerskabsaftalen og de overordnede principper for Fællesskabets udviklingspolitik
- investeringsfacilitetens årsberetninger
- eventuelle dokumenter om den generelle politik, herunder evalueringsrapporter, som vedrører investeringsfaciliteten.

3. IF-Udvalget afgiver endvidere udtalelse om:

- forslag om at yde rentegodtgørelse i henhold til artikel 2, stk. 7, og artikel 4, stk. 2, i bilag II til AVS-EF-partnerskabsaftalen. I så fald afgiver IF-Udvalget også udtalelse om anvendelsen af en sådan rentegodtgørelse. For at strømline godkendelsesprocessen for små operationer kan IF-Udvalget afgive positiv udtalelse om forslag fra EIB om en samlet tildeling til rentegodtgørelser, som så efterfølgende uden yderligere udtalelse fra IF-Udvalget og/eller Kommissionen videreføres til enkelte projekter i henhold til de kriterier, der er fastsat i den samlede tildeling, herunder den maksimale videretildeling til rentegodtgørelse pr. projekt
- forslag om en IF-investering for alle projekter, som Kommissionen har afgivet negativ udtalelse om
- andre forslag vedrørende investeringsfaciliteten baseret på de generelle principper, der er defineret i de operationelle retningslinjer.

De styrende organer i EIB kan endvidere fra tid til anden anmode om, at IF-Udvalget afgiver udtalelse om alle finansieringsforslag eller om visse kategorier af finansieringsforslag.

4. EIB forelægger i god tid IF-Udvalget alle spørgsmål, som kræver dets godkendelse eller udtalelse, jf. stk. 1, 2 og 3. Alle forslag, der forelægges udvalget med henblik på en udtalelse, fremsættes i overensstemmelse med de relevante kriterier og principper i de operationelle retningslinjer.

5. EIB og Kommissionen arbejder tæt sammen og samordner deres respektive foranstaltninger med andre donorer, når det er relevant. EIB skal navnlig:

- a) sammen med Kommissionen udarbejde eller revidere de retningslinjer for gennemførelsen af investeringsfaciliteten, som er omhandlet i stk. 2, litra a). EIB holdes ansvarlig for overensstemmelse med retningslinjerne og sikrer, at de projekter, den støtter, overholder internationale, sociale og miljømæssige standarder og er i overensstemmelse med målene i AVS-EF-partnerskabsaftalen og de overordnede principper for Fællesskabets udviklingspolitik og de relevante landestøttestrategier eller regionale støttestrategier
- b) anmode Kommissionen om en forhåndsudtalelse om investeringsstrategier, driftsplaner og dokumenter om den generelle politik
- c) informere Kommissionen om de projekter, den administrerer, i overensstemmelse med artikel 14, stk. 2, og anmode Kommissionen om en udtalelse på projektvurderingsstadiet om overensstemmelsen med de relevante landestøttestrategier eller regionale støttestrategier eller eventuelt med de generelle mål for investeringsfaciliteten
- d) anmode om Kommissionens tilslutning på projektvurderingsstadiet til alle forslag, der forelægges IF-Udvalget, til en rentegodtgørelse, hvad angår dets overensstemmelse med artikel 2, stk. 7, og artikel 4, stk. 2, i bilag II til AVS-EF-partnerskabsaftalen og med de kriterier, der er fastlagt i de operationelle retningslinjer for investeringsfaciliteten, undtagen når det drejer sig om rentegodtgørelser, der henhører under den samlede tildeling, jf. artikel stk. 3, litra a).

Har Kommissionen ved udløbet af en frist på to uger regnet fra forslagens forelæggelse ikke afgivet negativ udtalelse om et sådant forslag, anses den for at have afgivet positiv udtalelse om forslaget eller for at have tilsluttet sig det. I forbindelse med udtalelser om projekter i den finansielle eller offentlige sektor såvel som tilslutning til rentegodtgørelser kan Kommissionen anmode om, at den får det endelige projektforslag forelagt til udtalelse eller godkendelse, to uger før det sendes til IF-Udvalget.

6. EIB iværksætter ingen af de i stk. 2 nævnte foranstaltninger, medmindre IF-Udvalget har afgivet positiv udtalelse.

Når IF-Udvalget har afgivet positiv udtalelse, træffer EIB afgørelse om forslaget i henhold til sine egne procedurer. Den kan bl.a. beslutte ikke at gå videre med forslaget. EIB underretter regelmæssigt IF-Udvalget og Kommissionen om sager, som den har besluttet ikke at gå videre med.

EIB træffer afgørelse om forslaget i overensstemmelse med sine egne procedurer for lån af sine egne midler og for IF-investeringer, som IF-Udvalget ikke skal afgive udtalelse om, og for investeringsfacilitetens vedkommende i overensstemmelse med de retningslinjer og investeringsstrategier, som IF-Udvalget har godkendt.

Selv om IF-Udvalget afgiver negativ udtalelse om et forslag om ydelse af rentegodtgørelse, kan EIB yde det pågældende lån uden at yde rentegodtgørelse. EIB underretter regelmæssigt IF-Udvalget og Kommissionen om alle de tilfælde, hvor den har besluttet at følge denne fremgangsmåde.

Med forbehold af betingelserne i de operationelle retningslinjer og på den betingelse, at det væsentlige formål med det pågældende lån eller den pågældende investeringsfacilitet forbliver uændret, kan EIB beslutte at ændre vilkårene for et investeringsfacilitetslån eller en investering, som IF-Udvalget har afgivet positiv udtalelse om i henhold til stk. 2 eller for et hvilket som helst lån, for hvilket IF-Udvalget har afgivet positiv udtalelse om rentegodtgørelse. EIB kan navnlig beslutte at forhøje lånebeløbet eller investeringsfaciliteten med op til 20 %.

En sådan forhøjelse kan for projekter med rentegodtgørelse, der henhører under artikel 2, stk. 7, i bilag II til AVS-EF-partnerskabsaftalen, give anledning til en tilsvarende forhøjelse af rentegodtgørelsen. EIB underretter regelmæssigt IF-Udvalget og Kommissionen om alle de tilfælde, hvor den har fulgt denne fremgangsmåde. For projekter, der henhører under artikel 2, stk. 7, i bilag II til AVS-EF-partnerskabsaftalen, anmodes IF-Udvalget om at afgive udtalelse, før EIB går videre, hvis der anmodes om en forhøjelse af værdien af godtgørelsen.

7. EIB forvalter investeringsfacilitetens investeringer og alle midler, som den ligger inde med for investeringsfaciliteten, i overensstemmelse med aftalens mål. Den kan bl.a. deltage i juridiske personers ledelses- og tilsynsorganer, som investeringsfaciliteten har investeret i, samt indgå forlig om, forvalte og ændre de rettigheder, den udøver på investeringsfacilitetens vegne i overensstemmelse med de operationelle retningslinjer.

AFSNIT V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 14

Overvågning og rapportering om resultaterne af gennemførelsen af EUF-bistand

1. Kommissionen og EIB overvåger, hver især i det omfang de er berørt, modtagernes anvendelse af bistanden fra EUF.

2. EIB underretter regelmæssigt Kommissionen om gennemførelsen af projekter og programmer, som finansieres med midler fra 10. EUF, som den forvalter, efter de procedurer, der er fastlagt i de operationelle retningslinjer for investeringsfaciliteten.

3. Kommissionen undersøger de fremskridt, der er gjort i forbindelse med gennemførelsen af 10. EUF, og forelægger Rådet en årsberetning om gennemførelsen og resultaterne og så vidt muligt det vigtigste udbytte, resultater og virkninger af bistanden. Beretningen sendes også til EUF-Udvalget med henblik på en drøftelse, til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

Den skal indeholde oplysninger for det foregående år om de finansierede foranstaltninger, overvågnings- og evalueringresultaterne, deltagelse af og harmonisering med partnere, herunder gennemførelse gennem delegeret samarbejde som defineret i den finansforordning, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2 i den interne aftale, og gennemførelsen af forpligtelser og betalinger fordelt på land, region og samarbejdssektor.

Den skal indeholde en vurdering af resultaterne af bistanden med hensyn til fattigdomsbekæmpelsen, så vidt muligt under anvendelse af særlige og målelige indikatorer for, hvilken rolle bistanden spiller for gennemførelsen af målene i AVS-EF-partnerskabsaftalen. Disse indikatorer tilpasses partnerlandets eller -regionens overvågningssystemer, og de fælles indikatorer, som gruppen af donorer og partnerlandet eller -regionen anvender med henblik på overvågning af deres udviklingsstrategi.

Der skal rettes særlig opmærksomhed mod fremskridt hen imod virkeliggørelse af årtusindudviklingsmålene.

Beretningerne skal også omhandle de fremskridt, der er gjort med hensyn til at gennemføre principperne om koordination, ejerskab og bistandseffektivitet, jf. artikel 1 i denne forordning, og dækker ledsageforanstaltningerne i de økonomiske partnerskabsaftaler.

4. EIB giver IF-Udvalget oplysninger om, hvilke fremskridt der er gjort hen imod målene for investeringsfaciliteten. Som anført i artikel 6b i bilag II til AVS-EF-partnerskabsaftalen foretages der en fælles revision af de samlede resultater af investeringsfaciliteten midtvejs og ved afslutningen af 10. EUF. Midtvejsundersøgelsen foretages af uafhængige eksterne eksperter i samarbejde med EIB og stilles til rådighed for IF-Udvalget.

5. Kommissionen forelægger i 2010 Rådet et forslag til den undersøgelse af de samlede resultater, der skal foretages sammen med AVS-staterne på grundlag af bilag Ib, punkt 7, i AVS-EF-partnerskabsaftalen. Undersøgelsen skal indeholde en vurdering

af de finansielle resultater, bl.a. i hvilket omfang forpligtelser og udbetalinger er blevet gennemført, samt en vurdering af de kvantitative og kvalitative resultater, bl.a. resultater og virkninger målt i forhold til de fremskridt, der er gjort med hensyn til årtusindudviklingsmålene. Undersøgelsen skal også undersøge mulighederne for og anbefale måder til at fremme tilpasningen af den fremtidige fællesskabsstøtte til AVS til partnerlandets eller -regionens eksisterende strategier, programmering og budgetcyklusser og yderligere harmonisering blandt donorerne.

Artikel 15

Evaluering

1. Kommissionen og EIB evaluerer regelmæssigt resultaterne af gennemførelsen af de geografiske og tematiske politikker og programmer, sektorpolitikkerne og effektiviteten af programmeringen med hensyn til fattigdomsbekæmpelsen, hvor det er relevant ved hjælp af uafhængige eksterne evalueringer, for at efterprøve, om målene nås, og for at kunne rette henstillinger om en forbedring af fremtidige operationer. Der lægges særlig vægt på at sikre sammenhæng med Fællesskabets udviklingspolitik og på fremskridt med hensyn til årtusindudviklingsmålene.

2. Disse evalueringer gennemføres i fællesskab med partnerlandet eller -regionen og i samarbejde med de lokalt repræsenterede medlemsstater. Andre interesserede medlemsstater og, hvor det er relevant, også andre donorer, vil blive involveret. Kommissionen tilstræber, at henstillingerne vedrørende bistandseffektiviteten gennemføres på grundlag af fælles evalueringer.

3. Kommissionen sender sine evalueringsrapporter vedrørende lande og regioner til Rådet, EUF-Udvalget og EIB til orientering. Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med artikel 11, stk. 4, når som helst anmode om en drøftelse af særlige evalueringer i EUF-Udvalget. Der tages hensyn til resultaterne, når programmerne udformes og midlerne tildeles, ved koordination mellem donorerne og bistandseffektivitet.

4. Kommissionen inddrager alle relevante interessenter, herunder ikke-statslige aktører, i evalueringen af Fællesskabets bistand.

Artikel 16

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes i samme periode som den interne aftale.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. maj 2007.

På Rådets vegne
F.-W. STEINMEIER
Formand

III

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaten om Den Europæiske Union)

RETSAKTER VEDTAGET I HENHOLD TIL AFSNIT V I TEU

RÅDETS AFGØRELSE 2007/384/FUSP

af 14. maj 2007

om oprettelse af en mekanisme til administration af finansieringen af de fælles udgifter til EU-operationer, der har indvirkning på militær- eller forsvarsområdet (Athena)

(kodificeret udgave)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

- (4) Rådet bekræftede i sine konklusioner af 14. maj 2003 behovet for en hurtig reaktionskapacitet, især med henblik på humanitære opgaver og redningsopgaver.

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 13, stk. 3, og artikel 28, stk. 3, og

- (5) Det Europæiske Råd gav på sit møde i Thessaloniki den 19.-20. juni 2003 udtryk for tilfredshed med konklusionerne fra samlingen i Rådet den 19. maj 2003, der bl.a. bekræftede behovet for Den Europæiske Unions hurtige reaktionskapacitet.

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets afgørelse 2004/197/FUSP af 23. februar 2004 om oprettelse af en mekanisme til administration af finansieringen af de fælles udgifter til EU-operationer, der har indvirkning på militær- eller forsvarsområdet⁽¹⁾ er blevet ændret væsentligt ved flere lejligheder⁽²⁾. Direktivet bør af klarheds- og rationaliseringssyns kodificeres

- (6) Rådet besluttede den 22. september 2003, at Den Europæiske Union skal skaffe sig fleksibel kapacitet til at håndtere finansieringen af fælles udgifter til militæroperationer uanset disses omfang, kompleksitet og hastende karakter ved senest den 1. marts 2004 at etablere en permanent finansieringsmekanisme, som skal administrere finansieringen af de fælles udgifter til eventuelle fremtidige EU-militæroperationer.

- (2) Det Europæiske Råd vedtog på mødet den 10.-11. december 1999 i Helsingfors, at medlemsstaterne gennem frivilligt samarbejde i forbindelse med EU-ledede operationer senest i 2003 skal være i stand til inden for en frist på 60 dage at udsende og i mindst et år opretholde militære styrker på op til 50 000-60 000 mand, der kan påtage sig at løse enhver Petersberg-opgave.

- (7) EU's Militærkomité har i detaljer fastlagt EU's hurtige militære reaktionskoncept i sin rapport af 3. marts 2004. Militærkomitéen har endvidere defineret EU's kampgruppekoncept den 14. juni 2004.

- (3) Den 17. juni 2002 godkendte Rådet dokument 10155/02 om finansiering af EU-ledede krisestyringsoperationer, der har indvirkning på militær- eller forsvarsområdet.

- (8) Det Europæiske Råd godkendte den 17. juni 2004 en rapport om ESFP, hvori det understreges, at arbejdet med EU's hurtige reaktionskapacitet bør fremmes med henblik på en første operationel kapacitet tidligt i 2005.

⁽¹⁾ EUT L 63 af 28.2.2004, s. 68. Senest ændret ved afgørelse 2007/91/FUSP (EUT L 41 af 13.2.2007, s. 11).

⁽²⁾ Jf. bilag V.

- (9) Den tidlige finansiering af EU's militæroperationer bør set i lyset af denne udvikling forbedres, navnlig med henblik på de hurtige reaktionsoperationer. Den nye ordning for midlertidig finansiering skal derfor først og fremmest omfatte hurtige reaktionsoperationer; under særlige omstændigheder kan et bidrag, der er indbetalt forud, imidlertid anvendes til midlertidig finansiering af en almindelig operation, især en operation, hvor der er kort tid mellem vedtagelsen af den fælles aktion om at skride til handling og afgørelsen om at iværksætte operationen.
- (10) Rådet træffer i hvert enkelt tilfælde afgørelse om, hvorvidt en operation har indvirkning på militær- eller forsvarsområdet, jf. artikel 28, stk. 3, i traktaten.
- (11) Artikel 28, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union fastslår, at medlemsstater, hvis repræsentant i Rådet har afgivet en formel erklæring i henhold til artikel 23, stk. 1, andet afsnit, ikke er forpligtet til at bidrage til finansieringen af en operation, der har indvirkning på militær- eller forsvarsområdet.
- (12) I overensstemmelse med artikel 6 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i udarbejdelsen og gennemførelsen af Den Europæiske Unions afgørelser og aktioner, som har indvirkning på forsvarsområdet, og Danmark deltager ikke i finansieringen af mekanismen —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Definitioner

I denne afgørelse forstås der ved:

- a) »deltagende medlemsstater«: Den Europæiske Unions medlemsstater bortset fra Danmark
- b) »bidragydende stater«: de medlemsstater, der bidrager til finansieringen af en militæroperation i overensstemmelse med artikel 28, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union, og de tredjelande, der bidrager til finansieringen af de fælles udgifter til en operation i henhold til aftaler mellem disse lande og Den Europæiske Union
- c) »operationer«: EU-operationer, der har indvirkning på militær- eller forsvarsområdet
- d) »militære støtteaktioner«: EU-operationer eller dele deraf, som Rådet træffer afgørelse om til støtte for et tredjeland eller en ekstern organisation, og som har indvirkning på militær- eller forsvarsområdet, men ikke er under kommando af EU's hovedkvarter.

KAPITEL 1

MEKANISME

Artikel 2

Oprettelse af mekanismen

1. Der oprettes en mekanisme til administration af finansieringen af de fælles udgifter til operationer.
2. Mekanismen benævnes Athena.
3. Athena handler på de deltagende medlemsstaters vegne eller i forbindelse med de specifikke operationer på vegne af de bidragydende stater som defineret i artikel 1.

Artikel 3

Rets- og handleevne

Athena har den nødvendige rets- og handleevne for at kunne administrere finansieringen af EU-operationer, der har indvirkning på militær- eller forsvarsområdet, herunder åbne bankkonti, erhverve, besidde eller afhænde aktiver, indgå kontrakter eller administrative aftaler og optræde som part i en retssag. Athena arbejder ikke med gevinst for øje.

Artikel 4

Samordning med tredjeparter

Athena samordner sine aktiviteter med medlemsstaterne, fællesskabsinstitutionerne og de internationale organisationer i det omfang, det er nødvendigt, for at den kan udføre sine opgaver, samt under hensyn til Den Europæiske Unions målsætninger og politikker.

KAPITEL 2

ORGANISATIONSSTRUKTUR

Artikel 5

Forvaltningsorganer og personale

1. Athena forvaltes under specialkomitéens myndighed, af:
 - a) administratoren
 - b) den øverstbefalende for den enkelte operation for så vidt angår operationer, der hører under dennes ansvarsområde (i det følgende benævnt »den øverstbefalende for operationen«)
 - c) regnskabsføreren.
2. Athena udnytter så vidt muligt Den Europæiske Unions bestående administrative strukturer. Athenas personale stilles i nødvendigt omfang til rådighed af EU-institutionerne eller udstationeres af medlemsstaterne.

3. Rådets generalsekretær kan stille det nødvendige personale til rådighed for administratoren eller regnskabsføreren med henblik på varetagelsen af disses opgaver, eventuelt på forslag af en af de deltagende medlemsstater.

4. Athenas organer og personale gøres operationelle alt efter de operative behov.

Artikel 6

Specialkomitéen

1. Der nedsættes en specialkomité, som består af en repræsentant for hver deltagende medlemsstat (i det følgende benævnt »specialkomitéen«). Kommissionen deltager i specialkomitéens møder uden stemmeret.

2. Athena forvaltes under specialkomitéens myndighed.

3. Når specialkomitéen drøfter finansieringen af de fælles udgifter til en bestemt operation:

- a) består den af en repræsentant for hver bidragydende medlemsstat
- b) deltager repræsentanterne for de bidragydende tredjelande i arbejdet i specialkomitéen. De har dog ikke stemmeret, og de er ikke til stede under afstemningen
- c) deltager den øverstbefalende for operationen eller dennes repræsentant i arbejdet i specialkomitéen, men har ikke stemmeret.

4. Formandskabet for Rådet for den Europæiske Union indkalder og leder møderne i specialkomitéen. Administratoren varetager komitéens sekretariatsopgaver. Den pågældende udarbejder en protokol over komitéens drøftelser, men har ikke stemmeret.

5. Regnskabsføreren deltager efter behov i arbejdet i specialkomitéen, men har ikke stemmeret.

6. Hvis en deltagende medlemsstat, administratoren eller den øverstbefalende for operationen anmoder om det, indkalder formandskabet specialkomitéen inden for højst 15 dage.

7. Administratoren orienterer behørigt specialkomitéen om eventuelle krav eller tvivlsspørgsmål, der rettes til Athena.

8. Specialkomitéen træffer afgørelse med enstemmighed blandt sine medlemmer under hensyntagen til sammensætningen, jf. stk. 1 og 3. Dens afgørelser er bindende.

9. Specialkomitéen godkender alle budgetter under hensyntagen til de relevante referencebeløb og udøver generelt de

beføjelser, der er fastlagt i artikel 20, 21, 22, 23, 26, 27, 29, 31, 33, 34, 38, 39, 40 og 41.

10. Specialkomitéen holdes orienteret af administratoren, den øverstbefalende for operationen og regnskabsføreren i henhold til denne afgørelse.

11. Teksten til de akter, som specialkomitéen godkender i henhold til artikel 20, 21, 22, 23, 24, 26, 29, 31, 33, 34, 39, 40 og 41, underskrives af formanden for specialkomitéen, når de godkendes, samt af administratoren.

Artikel 7

Administratoren

1. Rådets generalsekretær udnævner, efter underretning af specialkomitéen, administratoren og mindst en assisterende administrator for en periode på tre år.

2. Administratoren udøver sine beføjelser på vegne af Athena.

3. Administratoren:

a) opstiller budgetforslag og forelægger dem for specialkomitéen. Ethvert budgetforslags udgiftsdel for en operation fastlægges på forslag af den øverstbefalende for operationen

b) vedtager de budgetter, specialkomitéen har godkendt

c) er den anvisningsberettigede for indtægtsdelen, den del, der vedrører fælles udgifter til forberedelse og opfølgning af operationer samt den del, der vedrører fælles aktionsudgifter uden for operationens aktive fase

d) iværksætter for så vidt angår indtægterne de finansielle arrangementer, der indgås med tredjeparter om finansieringen af de fælles udgifter til EU's militæroperationer.

4. Administratoren sørger for, at de regler, der er fastsat i denne afgørelse, overholdes, og at de beslutninger, der træffes af specialkomitéen, gennemføres.

5. Administratoren har beføjelse til at træffe de foranstaltninger, der skønnes nødvendige til afholdelsen af de udgifter, der finansieres gennem Athena. Den pågældende underretter specialkomitéen herom.

6. Administratoren koordinerer arbejdet med de finansielle spørgsmål i forbindelse med EU's militæroperationer og fungerer som kontaktpunkt til de nationale myndigheder samt i relevant omfang til de internationale organisationer med hensyn til disse spørgsmål.

7. Administratoren har referat til specialkomitéen.

Artikel 8

Den øverstbefalende for operationen

1. Den øverstbefalende for operationen udøver på vegne af Athena sine beføjelser med hensyn til finansieringen af de fælles udgifter i forbindelse med operationer, der hører under dennes ansvarsområde.
2. Den øverstbefalende for operationen skal for operationer, der hører under den pågældendes ansvarsområde:
 - a) forelægge administratoren forslag til den del af budgettet, der vedrører de fælles aktionsudgifter
 - b) som anvisningsberettiget anvende de bevillinger, der vedrører de fælles aktionsudgifter; den øverstbefalende er den foresatte for enhver, der deltager i anvendelsen af disse bevillinger, herunder også som præfinansiering; den øverstbefalende kan indgå aftaler og afslutte kontrakter på Athenas vegne; den øverstbefalende åbner på Athenas vegne en bankkonto for de operationer, der hører under den pågældendes ansvarsområde.
3. Den øverstbefalende for operationen har beføjelse til at træffe de foranstaltninger, der skønnes nødvendige til at afholde de udgifter, der finansieres gennem Athena, for den operation, der hører under dennes ansvarsområde. Den øverstbefalende underretter administratoren og specialkomitéen herom.

Artikel 9

Regnskabsføreren

1. Rådets generalsekretær udnævner regnskabsføreren og mindst én assisterende regnskabsfører for en periode på to år.
2. Regnskabsføreren udøver sine beføjelser på vegne af Athena.
3. Regnskabsføreren
 - a) sørger for korrekt gennemførelse af betalinger, indkasserer indtægter og inddriver fastlagte fordringer
 - b) udarbejder hvert år regnskaberne for Athena samt efter afslutningen af en operation regnskaberne for den pågældende operation
 - c) bistår administratoren, når denne forelægger specialkomitéen årsregnskaberne eller regnskaberne for en operation til godkendelse
 - d) fører Athenas regnskaber
 - e) fastlægger regnskabsregler og -metoder samt regnskabskontoplanen

- f) udformer og godkender regnskabssystemer for indtægterne og godkender systemer, som den anvisningsberettigede har udformet med henblik på at give eller dokumentere regnskabsmæssige oplysninger
 - g) opbevarer regnskabsbilagene
 - h) varetager sammen med administratoren likviditetsstyringen.
4. Administratoren og den øverstbefalende for operationen forsyner regnskabsføreren med alle oplysninger, der er nødvendige for opstillingen af regnskaber, der giver et retvisende billede af Athenas formue og afholdelsen af de udgifter, som Athena administrerer. De står inde for oplysningernes pålidelighed.
 5. Regnskabsføreren har referat til specialkomitéen.

Artikel 10

Generelle bestemmelser for administratoren, regnskabsføreren og Athenas personale

1. Hvervet som administrator eller assisterende administrator og som regnskabsfører eller assisterende regnskabsfører er indbyrdes uforenelige.
2. Enhver assisterende administrator handler med referat til administratoren. Enhver assisterende regnskabsfører handler med referat til regnskabsføreren.
3. En assisterende administrator træder i stedet for administratoren i dennes fravær eller ved dennes forfald. En assisterende regnskabsfører træder i stedet for regnskabsføreren i dennes fravær eller ved dennes forfald.
4. Tjenestemænd og øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber, der udfører opgaver for Athena, er dog fortsat omfattet af de forordninger og andre bestemmelser, der gælder for dem.
5. Personale, som medlemsstaterne har stillet til rådighed for Athena, er omfattet af de samme regler som dem, der er fastsat i Rådets afgørelse om ansættelsesvilkårene for udstationerede nationale eksperter, og af de bestemmelser, der er aftalt af deres nationale administration og EF-institutionen eller til Athena.
6. Inden medlemmerne af Athena kan udnævnes, skal de være blevet sikkerhedsgodkendt til at kunne få adgang til klassificerede oplysninger i Rådet mindst til og med klassifikationsgraden »secret UE«, eller have modtaget en tilsvarende sikkerhedsgodkendelse af en medlemsstat.
7. Administratoren kan forhandle og indgå arrangementer med medlemsstaterne eller EF-institutionerne om forhåndsudpegning af personale, der om nødvendigt omgående kan stilles til rådighed for Athena.

KAPITEL 3

ADMINISTRATIVE ORDNINGER MED MEDLEMSSTATER, EU-INSTITUTIONER, TREDJELANDE OG INTERNATIONALE ORGANISATIONER*Artikel 11***Administrative ordninger med medlemsstater eller EU-institutioner**

1. Der kan forhandles administrative ordninger med medlemsstater eller EU-institutioner med henblik på at fremme indkøb under operationer på de mest favorable økonomiske vilkår. Sådanne ordninger skal have form af en brevveksling mellem på den ene side Athena, repræsenteret ved den øverstbefalende for operationen, eller, såfremt der ikke er en øverstbefalende for operationen, ved administratoren, og på den anden side de kompetente administrative myndigheder i de berørte medlemsstater eller EU-institutioner.

2. Specialkomitéen høres, inden sådanne ordninger undertegnes.

*Artikel 12***Administrative ordninger med et tredjeland eller en international organisation**

1. Der kan forhandles en administrativ ordning med et tredjeland eller en international organisation med henblik på navnlig at fremme indkøb i indsatsområdet på de mest favorable økonomiske vilkår, idet der tages hensyn til operative begrænsninger. Sådanne ordninger skal have form af en brevveksling mellem på den ene side Athena, repræsenteret ved den øverstbefalende for operationen, eller, såfremt der ikke er en øverstbefalende for operationen, ved administratoren, og på den anden side de kompetente administrative myndigheder i det berørte tredjeland eller den berørte internationale organisation.

2. Alle sådanne ordninger forelægges specialkomitéen til godkendelse, inden de undertegnes.

*Artikel 13***Faste administrative ordninger og ad hoc-ordninger for tredjelandes betaling af bidrag**

1. Som led i de aftaler, der indgås mellem EU og tredjelande, som Rådet har udpeget som potentielle bidragydere til EU's operationer eller som bidragydere til en bestemt EU-operation, forhandler administratoren med de pågældende tredjelande om faste administrative ordninger eller ad hoc-ordninger. Disse ordninger skal have form af en brevveksling mellem Athena og vedkommende myndigheder i de pågældende tredjelande om de nærmere bestemmelser, der er nødvendige for at fremme hurtigt betaling af bidrag til en kommende EU-militæroperation.

2. Indtil aftalerne i stk. 1 er indgået, kan administratoren selv træffe de nødvendige foranstaltninger til at fremme betalinger fra de bidragydende tredjelande.

3. Administratoren underretter i forvejen specialkomitéen om de planlagte ordninger før undertegnelsen på Athenas vegne.

4. Når EU har indledt en militæroperation, gennemfører administratoren ordningerne med de bidragydende tredjelande for så vidt angår de bidragsbeløb, Rådet har vedtaget.

KAPITEL 4

BANKKONTI*Artikel 14***Åbning og formål**

1. Administratoren åbner en eller flere bankkonti på vegne af Athena.

2. Bankkonti åbnes hos et førsteklasses pengeinstitut med hovedsæde i en af EU-medlemsstaterne.

3. Beløbene fra de bidragydende stater indsættes på disse konti. Disse konti benyttes til betaling af de udgifter, som Athena administrerer, samt til overførsel af de forskud til den øverstbefalende, der er nødvendige til afholdelse af de fælles udgifter til en militæroperation. Bankkontiene må ikke overtrækkes.

*Artikel 15***Forvaltning af midlerne**

1. Enhver betaling fra Athenas konto skal underskrives både af administratoren eller en assisterende administrator og af regnskabsføreren eller en assisterende regnskabsfører.

2. De midler, som Athena administrerer, herunder dem, der overdrages den øverstbefalende for operationen, må kun deponeres hos et førsteklasses pengeinstitut på en euro-konto på anfordring eller med kort opsigelse.

KAPITEL 5

FÆLLES UDGIFTER*Artikel 16***Definition af fælles udgifter og finansieringsperioder**

1. Athena afholder de udgifter, der er opført i bilag I, efterhånden som de påløber. Opføres de under en budgetartikel, der omfatter den operation, som de har størst forbindelse med, betragtes de som »aktionsudgifter« til den pågældende operation. Ellers betragtes de som fælles udgifter, der påløber under forberedelsen af eller efter operationer.

2. Desuden afholder Athena de fælles aktionsudgifter, der er opført i bilag II, i perioden fra godkendelsen af krisestyringskonceptet for operationen indtil udnævnelsen af en øverstbefalende for operationen. Under særlige omstændigheder kan specialkomitéen efter høring af Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité ændre det tidsrum, hvori udgifterne afholdes af Athena.

3. Under en operations aktive fase, der løber fra datoen for udnævnelsen af den øverstbefalende for operationen til den dag, hvor det operative hovedkvarter afslutter sit virke, afholder Athena som fælles aktionsudgifter

- a) de fælles udgifter, der er opført i bilag III-A
- b) de fælles udgifter, der er opført i bilag III-B, når Rådet træffer beslutning herom.

4. Under den aktive fase af en militær støtteaktion som fastlagt af Rådet afholder Athena som fælles aktionsudgifter de fælles udgifter, der er fastsat af Rådet i hvert enkelt tilfælde ud fra bilag III.

5. Til de fælles aktionsudgifter til en operation henregnes endvidere de nødvendige udgifter til dens afvikling, jf. bilag IV.

Operationen afvikles, når udstyr og infrastrukturer, der finansieres i fællesskab med henblik på operationen, har opfyldt deres endelige bestemmelse, og regnskaberne for operationen er opstillet.

6. Udgifter til dækning af omkostninger, der under alle omstændigheder ville være blevet afholdt af en eller flere bidragende stater, en EF-institution eller en international organisation uafhængigt af tilrettelæggelsen af en operation, kan på intet tidspunkt komme i betragtning som fællesudgifter.

7. Specialkomitéen kan fra sag til sag beslutte, at visse ekstraomkostninger ud over dem, der er opført i bilag III-B, på grund af særlige omstændigheder skal betragtes som fællesudgifter til én given operation i dens aktive fase.

8. Rådet og specialkomitéen orienteres af medlemsstaterne, via administratoren, om de omkostningsdelingsordninger, som de deltager i inden for rammerne af en EU-operation.

Artikel 17

Øvelser

1. De fælles udgifter til Den Europæiske Unions øvelser finansieres af Athena i henhold til regler og procedurer svarende til dem, der gælder for operationer, som alle de deltagende medlemsstater bidrager til.

2. Disse fælles udgifter til øvelser består for det første af ekstraomkostninger til deployerbare eller faste hovedkvarterer, for det andet af ekstraomkostninger i forbindelse med EU's brug af fælles NATO-aktiver og -kapaciteter, der er stillet til rådighed for en øvelse.

3. Fælles udgifter til øvelser omfatter ikke omkostninger med relation til:

- a) kapitalinvesteringer herunder investeringer i bygninger, infrastruktur og udstyr
- b) øvelsernes planlægnings- og forberedelsesfase
- c) transport, kaserne og indkvartering til styrkerne.

Artikel 18

Referencebeløb

For enhver fælles aktion, hvormed Rådet beslutter, at EU skal iværksætte en militæroperation, og enhver fælles aktion eller afgørelse, hvormed Rådet beslutter at forlænge varigheden af en EU-operation, fastsættes der et referencebeløb for de fælles udgifter til operationen. Administratoren vurderer med bistand fra bl.a. EU's Militærstab og den øverstbefalende, hvis denne har tiltrådt sin tjeneste, hvilket beløb der skønnes nødvendigt til dækning af de fælles udgifter til operationen for den pågældende periode. Administratoren forelægger via formandskabet beløbet for de rådsorganer, der har til opgave at gennemgå udkastet til fælles aktion eller afgørelse.

KAPITEL 6

BUDGET

Artikel 19

Budgetprincipper

1. Budgettet, der opstilles i euro, er det dokument, der for hvert regnskabsår forudgående angiver og godkender de samlede indtægter og udgifter, der administreres af Athena.

2. Alle udgifter skal være knyttet til en bestemt operation, medmindre de skal dække udgifterne i bilag I.

3. Bevillingerne på budgettet gælder for ét regnskabsår, der begynder den 1. januar i et kalenderår og slutter den 31. december samme år.

4. Der skal på budgettet være balance mellem indtægter og udgifter.

5. Enhver indtægt og udgift skal konteres en budgetpost og må ikke overstige beløbet for de dér opførte bevillinger.

Artikel 20

Opstilling og vedtagelse af årsbudgettet

1. Administratoren opstiller hvert år et budgetforslag for det følgende regnskabsår med bistand fra den øverstbefalende for den enkelte operation for så vidt angår den del, der vedrører »fælles aktionsudgifter«. Administratoren forelægger forslaget for specialkomitéen senest den 31. oktober.
2. Forslaget omfatter
 - a) de bevillinger, der skønnes nødvendige til dækning af de fælles udgifter, der påløber under forberedelsen af eller som følge af operationer
 - b) de bevillinger, der skønnes nødvendige til dækning af de fælles aktionsudgifter til igangværende eller planlagte operationer, herunder til eventuel refusion af fælles udgifter, som en stat eller tredjepart har præfinansieret
 - c) et overslag over de nødvendige indtægter til dækning af udgifterne.
3. Forpligtelsesbevillinger og betalingsbevillinger fordeles på afsnit og kapitler, der grupperer udgifterne efter deres art eller bestemmelse, og som efter behov underinddeles i artikler. Budgetforslaget indeholder detaljerede anmærkninger for hvert kapitel og for hver artikel. Der oprettes et specifikt afsnit for hver operation. Et specifikt afsnit skal udgøre budgettets generelle del og omfatte de fælles udgifter, der påløber under forberedelsen af eller som følge af operationer.
4. Hvert afsnit kan indeholde et kapitel med overskriften »formålsbestemte reserver«. Disse bevillinger opføres, når der af vægtige grunde hersker usikkerhed om størrelsen af de bevillinger, der er behov for, eller om muligheden for at gennemføre de opførte bevillinger.
5. Indtægterne består af
 - a) bidrag, der skal betales af de deltagende og bidragydende medlemsstater og eventuelt bidragydende tredjelande
 - b) diverse indtægter, der underinddeles i afsnit og omfatter finansielle afkast, salgsprovenuer og budgetsaldoen for det foregående regnskabsår, når specialkomitéen har fastslået den.
6. Specialkomitéen godkender budgetforslaget senest den 31. december. Administratoren vedtager det godkendte budget og sender det til de deltagende og bidragydende stater.

Artikel 21

Ændringsbudgetter

1. I tilfælde af uundgåelige, usædvanlige eller uforudsete omstændigheder, og især når der planlægges en operation i årets løb, fremsætter administratoren forslag til ændringsbudget. Hvis forslaget til ændringsbudget væsentligt overstiger referencebeløbet for den pågældende operation, kan specialkomitéen anmode Rådet om at godkende det.
2. Forslag til ændringsbudget opstilles, fremsættes, godkendes, vedtages og meddeles efter samme procedure som det årlige budget. Hvis et ændringsbudget vedrører iværksættelsen af en EU-militæroperation, skal det ledsages af en detaljeret finansieringsoversigt over de fælles udgifter, der forventes til hele operationen. Specialkomitéen behandler forslaget under hensyn til, hvor meget sagen haster.

Artikel 22

Overførsler

1. Administratoren kan foretage bevillingsoverførsler, eventuelt på forslag af den øverstbefalende for operationen. Administratoren underretter specialkomitéen om sine hensigter mindst en uge forinden, medmindre sagens hastende karakter tilskriver andet. Forhåndsgodkendelse fra specialkomitéen er dog obligatorisk, hvis:
 - a) den planlagte overførsel vil kunne ændre samtlige bevillinger, der er afsat til en operation
 eller
 - b) de overførsler fra et kapitel til et andet, der planlægges i løbet af regnskabsåret, overstiger 10 % af bevillingerne under det kapitel, hvorfra overførslen sker, som opført på regnskabsårets budget som vedtaget på den dato, hvor det pågældende overførselsforslag blev fremsat.
2. Den øverstbefalende for operationen kan, hvis vedkommende skønner det nødvendigt af hensyn til en god afvikling af operationen, inden tre måneder, efter at denne er blevet iværksat, foretage overførsler af bevillinger til operationen fra en artikel til en anden eller fra et kapitel til et andet i den del af budgettet, der vedrører »fælles aktionsudgifter«. Den øverstbefalende underretter administratoren og specialkomitéen herom.

Artikel 23

Bevillingsfremførsler

1. Ikke-forpligtede bevillinger til dækning af fælles udgifter, der påløber under forberedelsen af eller som følge af operationer, bortfalder normalt ved regnskabsårets udløb.

2. Bevillinger til dækning af udgifter til opbevaring af materiel og udstyr, der administreres af Athena, kan dog fremføres til det følgende regnskabsår, hvis der er indgået forpligtelse hertil inden den 31. december i det løbende regnskabsår. Bevillinger til dækning af fælles aktionsudgifter kan fremføres, såfremt de er nødvendige for en operation, hvis afvikling ikke er fuldført.

3. Administratoren forelægger senest den 15. februar specialkomitéen forslag til bevillingsfremførsler fra det foregående regnskabsår til godkendelse. Forslagene betragtes som godkendt, medmindre specialkomitéen senest den 15. marts træffer anden beslutning.

5. Grundlaget for beregningen af bidragene skal være kolonnen »Egne indtægter på grundlag af BNI« i »Oversigt over det almindelige budgets finansiering efter type af egne indtægter og medlemsstat« i Den Europæiske Unions senest vedtagne budget. Bidraget for hver af de medlemsstater, fra hvilke der indkaldes bidrag, fastsættes i forhold til, hvor stor en del vedkommende medlemsstats bruttonationalindkomst (BNI) udgør af den samlede BNI i de medlemsstater, fra hvilke der indkaldes bidrag.

Artikel 24

Forudgående gennemførelse

Så snart det årlige budget er vedtaget, kan bevillinger anvendes til dækning af forpligtelser og betalinger, for så vidt det er operativt nødvendigt.

KAPITEL 7

BIDRAG OG REFUSION

Artikel 25

Fastsættelse af bidragene

1. Betalingsbevillingerne til dækning af de fælles udgifter, der påløber under forberedelsen af eller som følge af operationer, men som ikke er dækket af de forskellige indtægter, finansieres ved bidrag fra de deltagende medlemsstater.

2. Betalingsbevillingerne til dækning af de fælles aktionsudgifter til en operation dækkes ved bidrag fra medlemsstaterne og de bidragydende tredjelande.

3. De bidrag, der skal betales af de bidragydende medlemsstater til en operation, svarer til de betalingsbevillinger, der er opført på budgettet til dækning af de fælles aktionsudgifter til den pågældende operation, efter fradrag af de bidragsbeløb, som de bidragydende tredjelande skal betale i forbindelse med samme operation i henhold til artikel 13.

4. Fordelingen af bidragene mellem de medlemsstater, fra hvilke der indkaldes bidrag, fastsættes efter den fordelingsnøgle, der er baseret på bruttonationalindkomsten, jf. artikel 28, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union og i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2000/597/EF, Euratom af 29. september 2000 om De Europæiske Fællesskabers egne indtægter⁽¹⁾ eller enhver anden rådsafgørelse, som måtte træde i stedet for denne.

⁽¹⁾ EFT L 253 af 7.10.2000, s. 42.

Artikel 26

Tidsplan for indbetaling af bidragene

1. Når Rådet har fastsat et referencebeløb for en EU-militær-operation, indbetaler de bidragydende medlemsstater deres bidrag med indtil 30 % af referencebeløbet, medmindre Rådet træffer beslutning om en højere procentdel.

2. Specialkomitéen kan på forslag af administratoren beslutte, at der allerede inden vedtagelsen af et ændringsbudget for operationen skal indkaldes supplerende bidrag. Specialkomitéen kan beslutte at henvise et sådant spørgsmål til Rådets kompetente forberedende organer.

3. Når bevillingerne til dækning af de fælles aktionsudgifter er blevet opført på budgettet, indbetaler medlemsstaterne den resterende del af det bidrag, som de skal betale i forbindelse med den pågældende operation i henhold til artikel 25, efter fradrag af de bidrag, som allerede er indkaldt fra dem for samme operation og samme regnskabsår. Når operationen er planlagt til at vare mere end seks måneder, indbetales den resterende del af bidragene dog i halvårige rater. I så tilfælde indbetales første rate inden to måneder, efter at operationen er indledt; anden rate indbetales inden en frist, der fastsættes af specialkomitéen efter indstilling fra administratoren under hensyntagen til de operative behov. Specialkomitéen kan fravige disse bestemmelser.

4. Så snart der er vedtaget et referencebeløb eller et budget, indkalder administratoren skriftligt de tilsvarende bidrag hos de nationale myndigheder, hvis navn og adresse mv. er blevet meddelt.

5. Bidragene indbetales senest 30 dage efter fremsendelsen af indkaldelsen, jf. dog de øvrige bestemmelser i denne afgørelse.

6. Bankgebyrer i forbindelse med indbetalingen af bidragene betales af de enkelte bidragydende stater.

7. Administratoren bekræfter modtagelsen af bidragene.

Artikel 27

Midlertidig finansiering

1. Hvis EU iværksætter en hurtig militær reaktionsoperation, indbetaler bidragydende medlemsstater bidrag på størrelse med referencebeløbet. Med forbehold af artikel 26, stk. 3, indbetales bidragene som fastsat nedenfor.

2. Med henblik på den midlertidige finansiering af EU's militære reaktionsoperationer skal de deltagende medlemsstater

a) enten indbetale bidrag til Athena forud

b) eller, hvis Rådet beslutter at iværksætte en hurtig militær reaktionsoperation, som de bidrager til finansieringen af, indbetale deres bidrag til de fælles udgifter til denne operation med referencebeløbet senest fem dage efter, at indkaldelsen er fremsendt, medmindre Rådet træffer anden afgørelse.

3. Med henblik herpå fastsætter specialkomitéen, der er sammensat af repræsentanter for hver af de medlemsstater, som har valgt at indbetale bidrag forud (herefter »forudbetalende medlemsstater«), formålsbestemte reserver i et specifikt afsnit i budgettet. Disse formålsbestemte reserver dækkes af bidrag, der indbetales af de forudbetalende medlemsstater senest 90 dage efter fremsendelsen af indkaldelsen.

4. Med forbehold af artikel 26, stk. 3, skal bidrag, som en forudbetalende medlemsstat betaler til en hurtig reaktionsoperation, op til størrelsen af det bidrag, den har indbetalt til de formålsbestemte reserver, jf. stk. 3 i denne artikel, betales senest 90 dage efter fremsendelsen af indkaldelsen. Et tilsvarende beløb vil blive stillet til rådighed for den øverstbefalende for operationen af de bidrag, der er indbetalt forud.

5. Uanset artikel 22 skal eventuelle formålsbestemte reserver omhandlet i stk. 3 i denne artikel, der er anvendt til en operation, genopfyldes senest 90 dage efter fremsendelsen af indkaldelsen.

6. Med forbehold af stk. 1 kan enhver forudbetalende medlemsstat under særlige omstændigheder bemyndige administratoren til at anvende det forudbetalte bidrag for at dække medlemsstatens bidrag til en anden operation, som den deltager i, end en hurtig reaktionsoperation. Den pågældende medlemsstat genopfylder det forudbetalte bidrag senest 90 dage efter fremsendelsen af indkaldelsen.

7. Hvis der er behov for midler til en operation, der ikke er en hurtig reaktionsoperation, inden der er modtaget tilstrækkelige bidrag til denne operation, kan op til 50 % af de forudbetalte bidrag fra medlemsstater, der bidrager til finansieringen af operationen, med de forudbetalende medlemsstaters samtykke

anvendes til dækning af bidragene til denne operation. Forudbetalte bidrag suppleres af de forudbetalende medlemsstater inden 90 dage efter, at indkaldelsen er fremsendt.

8. Uanset artikel 33, stk. 3, kan den øverstbefalende for operationen indgå udgiftsforpligtelser og foretage udbetalinger af de beløb, der er stillet til rådighed for ham.

9. Enhver medlemsstat kan ændre sin beslutning ved at underrette administratoren herom mindst tre måneder i forvejen.

Artikel 28

Refusion af præfinansieringerne

1. En medlemsstat, et tredjeland eller en international organisation, der af Rådet er blevet bemyndiget til at præfinansiere en del af de fælles omkostninger ved en operation, kan få refusion fra Athena efter skriftlig anmodning ledsaget af de nødvendige bilag. Anmodningen stiles til administratoren senest to måneder efter datoen for afslutning af den pågældende operation.

2. En anmodning om refusion kan ikke efterkommes, medmindre den er godkendt både af den øverstbefalende for operationen og af administratoren.

3. Hvis en bidragydende medlemsstats anmodning om refusion er blevet godkendt, kan det pågældende beløb fratrækkes i den førstkomende indkaldelse af bidrag, som administratoren sender denne stat.

4. Hvis der ikke forventes nogen indkaldelse af bidrag, når anmodningen er blevet godkendt, eller hvis en godkendt anmodning om refusion overstiger det planlagte bidrag, refunderer administratoren beløbet inden 30 dage under hensyn til Athenas likvide midler og behovene for finansiering af de fælles udgifter til den pågældende operation.

5. Refusionen skal ske i henhold til denne afgørelse, uanset om operationen eventuelt aflyses.

Artikel 29

Athenas forvaltning af udgifter, der ikke er omfattet af de fælles udgifter

1. Specialkomitéen kan på forslag af administratoren eller en medlemsstat beslutte, at den administrative forvaltning af visse udgifter i forbindelse med en operation, især udgifter til opretholdelse af mandskabet, herunder forplejning og vask, skal overdrages til Athena, men at de fortsat skal afholdes af de enkelte medlemsstater.

2. Specialkomitéen kan i sin afgørelse bemyndige den øverstbefalende for operationen til på de deltagende medlemsstaters vegne at indgå kontrakter om indkøb af udstyr. Specialkomitéen kan give bemyndigelse til, at medlemsstaternes udgifter præfinansieres over Athenas budget, eller beslutte, at Athena forinden skal indkalde de nødvendige midler hos medlemsstaterne til opfyldelse af de kontrakter, der er indgået.

3. Athena fører regnskab over de udgifter, der skal dækkes af den enkelte medlemsstat, men som mekanismen forvalter. Athena sender hver måned den enkelte medlemsstat en opgørelse over de udgifter, som denne eller dens personel har givet anledning til i den forløbne måned, og som medlemsstaten skal dække, og indkalder de nødvendige midler til betaling af disse udgifter. Medlemsstaterne indbetaler de indkaldte midler til Athena senest 30 dage efter fremsendelsen af indkaldelsen af midler.

Artikel 30

Morarenter

1. Hvis en stat ikke opfylder sine finansielle forpligtelser, finder fællesskabsreglerne om morarenter i artikel 71 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen for De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽¹⁾ i forbindelse med indbetaling af bidrag til fællesskabsbudgettet tilsvarende anvendelse.

2. Når indbetalingen foretages højst ti dage for sent, påløber der ingen renter. Når indbetalingen foretages mere end ti dage for sent, beregnes der renter for hele forsinkelsen.

KAPITEL 8

AFHOLDELSE AF UDGIFTER

Artikel 31

Principper

1. Bevillingerne til Athena skal anvendes i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, dvs. i overensstemmelse med principperne om sparsommelighed, produktivitet og effektivitet.

2. De anvisningsberettigede har til opgave at modtage Athenas indtægter og afholde Athenas udgifter i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning samt at sikre indtægternes og udgifternes lovlighed og formelle rigtighed. De anvisningsberettigede indgår budgetmæssige og retlige forpligtelser, fastsætter og anviser udgifter samt træffer de foranstaltninger, der er nødvendige forud for anvendelsen af bevillingerne. En anvisningsberettiget kan uddelegere sine beføjelser ved en afgørelse, hvori det fastslås,

a) til hvilke ansatte og på hvilket niveau beføjelserne skal uddelegeres

b) hvor stort omfang af de uddelegerede beføjelser er, samt

c) de således befuldmægtigedes mulighed for at delegere disse beføjelser videre.

3. Anvendelsen af bevillingerne sker efter princippet om adskillelse mellem anvisning af udgifter og regnskabsføring. Funktionerne som anvisningsberettiget og som regnskabsfører er indbyrdes uforenelige. Enhver udbetaling, der foretages fra midler, der administreres af Athena, skal underskrives både af en anvisningsberettiget og af en regnskabsfører.

4. Medmindre andet er fastsat i denne afgørelse, anvender en medlemsstat, EF-institution eller i givet fald en international organisation, der har fået overdraget afholdelsen af fælles udgifter, de regler, der gælder for afholdelsen af dens egne udgifter. Når administratoren afholder udgifter direkte, overholder den de regler, der gælder for gennemførelsen af sektionen vedrørende Rådet i Den Europæiske Unions almindelige budget.

5. Administratoren kan dog forelægge formandskabet elementer til et forslag til Rådet eller specialkomitéen om regler for afholdelsen af de fælles udgifter.

6. Specialkomitéen kan godkende regler for afholdelsen af fælles udgifter, der fraviger stk. 4.

Artikel 32

Fælles udgifter, der påløber under forberedelsen af eller som følge af operationer

Administratoren udøver hvervet som anvisningsberettiget for Athenas fælles udgifter, der påløber under forberedelsen af eller som følge af operationer.

Artikel 33

Fælles aktionsudgifter

1. Den øverstbefalende for operationen udøver hvervet som anvisningsberettiget for de fælles aktionsudgifter til den operation, denne har ansvaret for. Det er dog administratoren, der varetager hvervet som anvisningsberettiget for de fælles aktionsudgifter, der påløber under en operations forberedende fase, og som afholdes direkte af Athena, eller som er knyttet til operationen efter afslutningen af den aktive fase.

2. Efter anmodning fra den øverstbefalende for operationen overfører administratoren de nødvendige beløb til afholdelsen af udgifterne til en operation fra Athenas bankkonto til den bankkonto, der er åbnet på Athenas vegne, og som den øverstbefalende for operationen har meddelt.

⁽¹⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

3. Vedtagelsen af et referencebeløb giver administratoren og den øverstbefalende for operationen ret til hver især inden for deres ansvarsområde at indgå udgiftsforpligtelser og betale udgifter for den pågældende operation med indtil 30 % af referencebeløbet, medmindre andet er fastsat i artikel 19, stk. 5, eller Rådet fastsætter en højere procent. Specialkomitéen kan på forslag af administratoren beslutte, at der kan indgås yderligere udgiftsforpligtelser og afholdes supplerende udgifter. Specialkomitéen kan beslutte at henvise et sådant spørgsmål til Rådets kompetente forberedende organer via formandskabet. Dette er dog ikke længere muligt fra datoen for vedtagelsen af et budget for den pågældende operation.

4. I perioden forud for vedtagelsen af budgettet for en operation aflægger administratoren og den øverstbefalende eller dennes repræsentant hver måned hver især inden for deres ansvarsområde rapport til specialkomitéen om afholdelsen af de udgifter, der kan betragtes som fælles udgifter til operationen. Specialkomitéen kan på forslag af administratoren, den øverstbefalende for operationen eller en medlemsstat udstede retningslinjer for afholdelsen af udgifterne i denne periode.

5. Den øverstbefalende for en EU-militæroperation kan i tilfælde af overhængende fare for den styrke, der deltager i operationen, ud over de bevillinger, der er opført på budgettet, afholde de udgifter, der er nødvendige for at undgå tab af mandskab, jf. dog artikel 19, stk. 5. Den øverstbefalende underretter administratoren og specialkomitéen herom hurtigst muligt. I en sådan situation foreslår administratoren i samråd med den øverstbefalende de nødvendige overførsler til finansiering af de uforudsete udgifter. Hvis det ikke er muligt at sikre en tilstrækkelig dækning af disse udgifter ved overførsel, foreslår administratoren et ændringsbudget.

KAPITEL 9

ENDELIG BESTEMMELSE FOR UDSTYR OG INFRASTRUKTURER, DER FINANSIERES I FÆLLESSKAB

Artikel 34

1. Den øverstbefalende tager med henblik på at afvikle den operation, denne har haft ansvaret for, de nødvendige skridt til, at det udstyr og de infrastrukturer, der er erhvervet i fællesskab til operationen, kan få deres endelige bestemmelse. Den øverstbefalende foreslår specialkomitéen en passende sats for værdiforringelsen, hvis dette er relevant.

2. Administratoren forvalter det udstyr og de infrastrukturer, der er tilbage efter operationens aktive fase, således at de om nødvendigt kan få deres endelige bestemmelse. Den øverstbefalende foreslår specialkomitéen en passende sats for værdiforringelsen, hvis dette er relevant.

3. Satsen for værdiforringelsen af udstyr, infrastrukturer og andre aktiver godkendes af specialkomitéen hurtigst muligt.

4. Den endelige bestemmelse for udstyr og infrastrukturer, der er erhvervet i fællesskab, godkendes af specialkomitéen

under hensyn til operative behov og økonomiske kriterier. Den endelige bestemmelse kan være følgende:

a) infrastrukturer sælges eller afhændes via Athena til værtslandet, en medlemsstat eller en tredjepart

b) udstyr sælges via Athena til en medlemsstat, værtslandet eller en tredjepart eller opbevares eller vedligeholdes af Athena, en medlemsstat eller en tredjepart.

5. Udstyr og infrastrukturer sælges til en bidragydende stat, værtslandet eller en tredjepart til handelsværdien eller, hvis der ikke kan fastsættes en handelsværdi, under hensyn til en passende værdiforringelse.

6. Salg eller afhændelse til værtslandet eller en tredjepart sker i overensstemmelse med de gældende sikkerhedsforskrifter, især i Rådet, de bidragydende stater eller NATO, alt efter hvad der er relevant.

7. Såfremt det besluttes, at Athena ikke skal afhænde udstyr, der er erhvervet i forbindelse med en operation, kan de bidragydende medlemsstater anmode de øvrige deltagende stater om finansiel kompensation. Specialkomitéen, i dens sammensætning af repræsentanterne for samtlige deltagende medlemsstater, træffer de nødvendige afgørelser på forslag af administratoren.

KAPITEL 10

REGNSKABSFØRING OG FORTEGNELSE OVER LØSØRE

Artikel 35

Principper

Hvis en medlemsstat, en EF-institution eller en international organisation overdrages afholdelsen af fælles udgifter, anvendes de regler, der gælder for regnskabsføring af dens egne udgifter og for dens egne løsørefortegnelser.

Artikel 36

Regnskab over de fælles aktionsudgifter

Den øverstbefalende for operationen fører regnskab over de overførsler, denne modtager fra Athena, de udgiftsforpligtelser, denne indgår, og de betalinger, denne foretager, samt udarbejder en fortegnelse over det løsøre, der finansieres over Athenas budget, og som anvendes til den operation, vedkommende har ansvaret for.

Artikel 37

Konsolideret regnskabsføring

1. Regnskabsføreren fører regnskab over de indkaldte bidrag og foretagne overførsler. Endvidere opstiller den pågældende regnskabet over de fælles udgifter, der påløber under forberedelsen af eller efter operationer, samt de aktionsudgifter, der er afholdt under administratorens direkte myndighed.

2. Regnskabsføreren opstiller et konsolideret regnskab over Athenas indtægter og udgifter. Den øverstbefalende for den enkelte operation forelægger med henblik herpå et regnskab for regnskabsføreren over de udgiftsforpligtelser, den øverstbefalende har indgået, og de udbetalinger, denne har foretaget, samt de præfinansieringer, denne har godkendt til dækning af de fælles aktionsudgifter til den operation, denne har ansvaret for.

KAPITEL 11

REVISION OG REGNSKABS AFLÆGGELSE

Artikel 38

Regelmæssig underretning af specialkomitéen

Administratoren forelægger hver tredje måned specialkomitéen en oversigt over modtagelsen af indtægter og afholdelsen af udgifter i løbet af de seneste tre måneder og siden regnskabsårets begyndelse. Med henblik herpå sender den øverstbefalende for den enkelte operation i tilstrækkelig god tid administratoren en oversigt over de fælles aktionsudgifter, der er afholdt til den operation, den øverstbefalende har ansvaret for.

Artikel 39

Revision

1. Hvis en medlemsstat, en EF-institution eller en international organisation overdrages afholdelsen af Athenas udgifter, anvender den de regler, der gælder for revision af dens egne udgifter.

2. Administratoren eller de personer, der måtte blive udpeget hertil, kan dog til enhver tid foretage revision af Athenas fælles udgifter, der påløber under forberedelsen af eller efter operationer, eller de fælles aktionsudgifter i forbindelse med en operation. Endvidere kan specialkomitéen på forslag af administratoren eller en medlemsstat til enhver tid udpege eksterne revisorer, hvis mandat eller ansættelsesvilkår det fastlægger.

3. Med henblik på de eksterne revisioner nedsættes der et kollegium bestående af seks revisorer. Specialkomitéen udpeger hvert år pr. 1. januar i det følgende år to medlemmer for en periode på tre år, som kan forlænges én gang, blandt de kandidater, medlemsstaterne indstiller. Specialkomitéen kan forlænge et medlems mandat med op til seks måneder. Kandidaterne skal være medlem af et nationalt revisionsorgan i en medlemsstat og frembyde tilstrækkelig garanti for pålidelighed og uvildighed. De skal være til rådighed, så de kan udføre opgaver på Athenas vegne, når det bliver nødvendigt. Ved udførelsen af disse opgaver:

- aflønnes kollegiets medlemmer fortsat af det organ, de er udlånt fra, og får udelukkende deres rejseudgifter refunderet af Athena i henhold til de bestemmelser, der gælder for De Europæiske Fællesskabers tjenestemænd i den tilsvarende lønklasse
- kan de kun anmode om eller modtage instrukser fra specialkomitéen; inden for rammerne af revisionsmandatet er revisorkollegiet og dets medlemmer helt uafhængige og eneansvarlige for gennemførelsen af den eksterne revision

c) har de kun referat til specialkomitéen med hensyn til udførelsen af deres opgaver

d) kontrollerer de i løbet af regnskabsåret og efterfølgende ved kontrol på stedet samt ved kontrol af regnskabsbilagene, dels at de udgifter, der finansieres eller præfinansieres gennem Athena, afholdes i overensstemmelse med gældende lovgivning og principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning, dvs. i overensstemmelse med principperne om sparsommelighed, produktivitet og effektivitet, dels at den interne kontrol er fyldestgørende.

Revisorkollegiet vælger hvert år sin formand blandt sine medlemmer, idet det enten vælger en ny formand eller forlænger den siddende formands mandat. Det fastsætter selv de regler, der skal gælde for de revisioner, der udføres af dets medlemmer, i overensstemmelse med de højeste internationale standarder. Kollegiet godkender de revisionsrapporter, der udarbejdes af dets medlemmer, inden de fremsendes til administratoren og specialkomitéen.

4. Specialkomitéen kan i hvert enkelt tilfælde og med en specifik begrundelse beslutte at anvende andre eksterne organer.

5. De personer, der har til opgave at revidere Athenas udgifter, skal forinden være blevet sikkerhedsgodkendt til at kunne få adgang til klassificerede oplysninger i Rådet mindst til og med klassifikationsgraden »secret UE« eller være tilsvarende sikkerhedsgodkendt af en medlemsstat eller af NATO. Disse personer skal beskytte klassificerede oplysninger, som de måtte få kendskab til under deres revision, i overensstemmelse med de regler, der gælder for sådanne oplysninger.

6. Administratoren og de personer, der har til opgave at revidere Athenas udgifter, har omgående og uden varsel adgang til dokumenter og indholdet af enhver form for databærer vedrørende disse udgifter samt til de lokaler, hvor disse dokumenter og databærere opbevares. De kan tage kopi heraf. De personer, der deltager i afholdelsen af Athenas udgifter, yder administratoren og de personer, der har til opgave at revidere disse udgifter, den nødvendige bistand til gennemførelsen af deres opgave.

7. Udgifterne til revisioner, der foretages af revisorer, der handler på vegne af Athena, betragtes som fælles udgifter, der afholdes af Athena.

Artikel 40

Årlig regnskabsaflæggelse

1. Den øverstbefalende for hver enkelt operation forelægger senest den 31. marts efter regnskabsårets afslutning eller inden fire måneder efter afslutningen af den operation, denne har ansvaret for, alt efter hvilken dato der kommer først, Athenas regnskabsfører de oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelsen af årsregnskabet vedrørende de fælles udgifter, årsregnskabet vedrørende præfinansierede og refunderede udgifter, jf. artikel 29, samt årsberetningen.

2. Inden den 30. april efter regnskabsårets afslutning udarbejder administratoren med bistand fra regnskabsføreren og den øverstbefalende for hver enkelt operation det foreløbige årsregnskab og årsberetningen og forelægger dem for specialkomitéen og revisorkollegiet.

3. Specialkomitéen skal senest den 31. juli efter regnskabsårets afslutning have forelagt en årlig revisionsrapport af revisorkollegiet og Athenas endelige årsregnskab af administratoren bistået af regnskabsføreren og den øverstbefalende for hver enkelt operation. Specialkomitéen gennemgår årsregnskabet inden den 30. september efter regnskabsårets afslutning på baggrund af kollegiets revisionsrapport med henblik på at meddele decharge til administratoren, regnskabsføreren og den øverstbefalende for hver enkelt operation.

4. Regnskabsføreren og den øverstbefalende for de enkelte operationer opbevarer hver på deres niveau samtlige regnskaber og løsofortegnelser i en periode på fem år fra datoen for meddelelsen af den pågældende decharge.

5. Specialkomitéen opfører budgetsaldoen for det regnskabsår, hvis regnskaber er blevet godkendt, på budgettet for det følgende regnskabsår under indtægter eller udgifter, alt efter hvad der er relevant, ved hjælp af et ændringsbudget.

6. Den del af budgetsaldoen for et regnskabsår, der hidrører fra anvendelsen af de bevillinger, der er afsat til at dække fælles udgifter, der påløber under forberedelsen eller som følge af operationer, modregnes i de førstkommande bidrag fra de deltagende medlemsstater.

7. Den del af budgetsaldoen, der er blevet tilovers efter anvendelsen af bevillingerne til dækning af de fælles aktionsudgifter i forbindelse med en bestemt operation, modregnes i de førstkommande bidrag fra de medlemsstater, der har bidraget til denne operation.

8. Hvis refusion ikke kan foretages ved at foretage fradrag i de bidrag, der skal indbetales til Athena, tilbagebetales budgetsaldoen til den pågældende medlemsstat.

9. Hver medlemsstat, som deltager i en operation, underretter senest den 31. marts hvert år på frivilligt grundlag administratoren, om nødvendigt via den øverstbefalende for operationen, om de ekstraomkostninger, medlemsstaten har afholdt til operationen i det foregående regnskabsår. Disse oplysninger opdeles, så de viser de vigtigste udgiftsposter. Administratoren samler disse oplysninger med henblik på at give specialkomitéen et overblik over ekstraomkostningerne ved operationen.

Artikel 41

Regnskabsaflæggelse for en operation

1. Når en operation er afsluttet, kan specialkomitéen på forslag af administratoren eller en medlemsstat beslutte, at administratoren med bistand fra regnskabsføreren og den øverst-

befalende for operationen under alle omstændigheder skal forelægge specialkomitéen forvaltningsregnskabet samt balancen for denne operation for perioden indtil operationens afslutning og om muligt indtil dens afvikling. Administratorens frist må ikke være på mindre end fire måneder fra datoen for afslutningen af operationen.

2. Hvis det inden for den tildelte frist ikke er muligt at medtage de indtægter og udgifter, der er forbundet med afviklingen af en operation, på forvaltningsregnskabet og balancen for denne operation, opføres disse på Athenas årlige forvaltningsregnskab og årsbalance og gennemgås af specialkomitéen som led i den årlige regnskabsaflæggelse.

3. Specialkomitéen godkender det forvaltningsregnskab og den balance for operationen, som den får forelagt. Den meddeler decharge til administratoren, regnskabsføreren og den øverstbefalende for operationen.

4. Hvis refusion ikke kan foretages ved at foretage fradrag i de bidrag, der skal indbetales til Athena, tilbagebetales budgetsaldoen til den pågældende medlemsstat.

KAPITEL 12

RETTLIGT ANSVAR

Artikel 42

1. Forseelser eller forsømmelser i forbindelse med gennemførelsen af budgettet straffes med disciplinære eller strafferetlige foranstaltninger over for den øverstbefalende for operationen, administratoren eller andet personale, som er stillet til rådighed navnlig af fællesskabsinstitutionerne eller medlemsstaterne, i overensstemmelse med den vedtægt eller den ordning, som de hver især er omfattet af. Athena kan desuden på eget initiativ eller på anmodning af en bidragydende stat gøre de pågældende civilretligt ansvarlige.

2. En bidragydende stat kan under ingen omstændigheder gøre De Europæiske Fællesskaber eller Rådets generalsekretær ansvarlige for administratorens, regnskabsføreren eller det assisterende personales udførelse af deres opgaver.

3. De bidragydende stater påtager sig gennem Athena ethvert ansvar i henhold til kontraktforhold, der måtte opstå som følge af indgåelse af kontrakter i forbindelse med afholdelsen af dens udgifter. Ansvar i kontraktforhold bestemmes efter den for den pågældende kontrakt gældende lovgivning.

4. For så vidt angår ansvar uden for kontraktforhold erstatter de bidragydende stater gennem Athena og i overensstemmelse med de almindelige principper, der gælder for medlemsstaternes lovgivning og styrkernes vedtægter, skader, der er forvoldt af det operative hovedkvarter, styrkehovedkvarteret eller enhedshovedkvarteret i krisestrukturen, hvis sammensætning fastsættes af den øverstbefalende for operationen, eller er forvoldt af vedkommende personel under udførelsen af tjenesten.

5. En bidragydende stat kan under ingen omstændigheder drage De Europæiske Fællesskaber eller medlemsstaterne til ansvar i forbindelse med kontrakter, der er indgået som led i gennemførelsen af budgettet, eller for skader forvoldt af enheder eller afdelinger i den krisestruktur, hvis sammensætning fastsættes af den øverstbefalende for operationen, eller af vedkommende personel under udførelsen af tjenesten.

Artikel 43

Revisionsklausul

Denne afgørelse og de tilhørende bilag tages op til revision efter hver operation og mindst hver 18. måned. Første revision foretages senest inden udgangen af 2004. Athenas forvaltningsorganer bidrager til disse revisioner.

Artikel 44

Ophævelse

Afgørelse 2004/197/FUSP ophæves.

Henvisninger til den ophævede afgørelse betragtes som henvisninger til nærværende afgørelse og skal læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag VI.

Artikel 45

Virkning

Denne afgørelse har virkning fra dagen for dens vedtagelse.

Artikel 46

Offentliggørelse

Den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. maj 2007.

På Rådets vegne

F.-W. STEINMEIER

Formand

*BILAG I***Fælles udgifter, der måtte påløbe, og som afholdes af Athena**

I de tilfælde, hvor følgende fælles udgifter ikke direkte kan knyttes til en specifik operation, kan specialkomitéen beslutte at overføre de pågældende bevillinger til den almindelige del af det årlige budget. Disse bevillinger indsættes i videst muligt omfang i artikler vedrørende den operation, de mest vedrører.

1. Missionsudgifter for den øverstbefalende for operationen og dennes stab i forbindelse med forelæggelsen for specialkomitéen af operationens regnskaber
2. Skadeserstatninger og udgifter som følge af fordringer og foranstaltninger, der skal betales gennem Athena
3. Udgifter, der følger af en eventuel beslutning om oplagring af materiel erhvervet i fællesskab med henblik på en operation (hvis disse udgifter er omfattet af den almindelige del af budgettet, henvises der til en specifik operation).

Den almindelige del af det årlige budget omfatter endvidere om nødvendigt bevillinger til dækning af følgende fælles udgifter i forbindelse med operationer, som de deltagende medlemsstater bidrager til finansieringen af:

1. Bankomkostninger
2. Revisionsudgifter
3. Fælles udgifter vedrørende den forberedende fase af en operation som defineret i bilag II.

*BILAG II***Fælles aktionsudgifter, der afholdes af Athena i forbindelse med den forberedende fase af en operation**

Ekstraomkostninger til den nødvendige transport og indkvartering for de militære styrkers undersøgelsesmissioner og forberedelser (især fact-finding-missioner og rekognoscering) med henblik på en specifik EU-militæroperation.

Lægelige ydelser: udgifter til medicinsk nødevakuering (Medevac) af personer, der deltager i de militære styrkers undersøgelsesmissioner og forberedelser med henblik på en specifik EU-militæroperation, såfremt lægebehandling ikke kan foretages i operationsområdet.

BILAG III

III-A

Fælles aktionsudgifter i forbindelse med operationernes aktive fase afholdes altid af Athena

For enhver EU-militæraktion afholder Athena som fælles aktionsudgifter de nedenfor definerede ekstraomkostninger, der er nødvendige for operationen.

1. Ekstraomkostninger til (deployerbare eller faste) hovedkvarterer for EU-ledede operationer eller øvelser

a) Hovedkvarter (HQ):	Operativt hovedkvarter, styrkehovedkvarter eller enhedshovedkvarter
b) Operativt hovedkvarter (OHQ):	Den øverstbefalende for operationens statiske hovedkvarter uden for indsatsområdet, som er ansvarligt for opbygningen, indsættelsen, opretholdelsen og hjemkaldelsen af en EU-styrke
	Definitionen af fælles udgifter til et OHQ for en operation anvendes også på Rådets Generalsekretariat og Athena, hvis disse bidrager direkte til den pågældende operation
c) Styrkehovedkvarter (FHQ):	Hovedkvarteret for en EU-styrke, der er deployeret i indsatsområdet
d) Enhedshovedkvarter (CCHQ):	Hovedkvarteret for den øverstbefalende for en EU-enhed, der er deployeret med henblik på operationen (dvs. øverstbefalende for luft-, land- eller søstyrker eller andre specifikke funktioner, som det kan anses for nødvendigt at udpege afhængig af operationens art)
e) Transportomkostninger:	Transport til og fra indsatsområdet med henblik på at deployere, opretholde og redeployere FHQ- og CCHQ-mandskab; de nødvendige transportomkostninger til en operation, som OHQ har lagt ud
f) Administration:	Supplerende kontor- og indkvarteringsudstyr, ydelser i henhold til kontrakt samt offentlige forsyningsydelser, omkostninger til vedligeholdelse af bygninger
g) Lokalt ansatte:	Civilt personel, internationale konsulenter samt lokalt ansatte (statsborgere eller udlændinge i det pågældende land), der er nødvendige for gennemførelsen af operationen ud over de normale operative behov (herunder eventuel overtidsbetaling)
h) Kommunikation:	Kapitaludgifter til indkøb og benyttelse af supplerende kommunikations- og it-udstyr og omkostninger i forbindelse med tjenesteydelser (leje og vedligeholdelse af modemer, telefonlinjer, satellittelefoner, kryptofax, sikre linjer, internetudbydere, datalinjer, lokale datanet ...)
i) Transport/rejser (bortset fra udgifter til dagpenge) inden for hovedkvarterets indsatsområde:	Udgifter i forbindelse med transport med køretøjer og andre former for rejsevirkomhed med andre transportmidler samt fragtomkostninger, herunder rejser foretaget af nationale reserver og besøgende; ekstraomkostninger til brændstof, ud over hvad normale operationer ville have kostet; leasing af ekstrakøretøjer; omkostninger til tjenesterejser mellem indsatsområdet og Bruxelles og/eller møder afholdt af EU; omkostninger til tredjepartsforsikring, som nogle lande kræver af internationale organisationer, der gennemfører operationer på deres område
j) Kaserne og indkvartering/infrastruktur:	Eventuelle relevante udgifter til erhvervelse, leje eller istandsættelse af de faciliteter, der er nødvendige for HQ i indsatsområdet (leje af bygninger, beskyttelsesrum, telte)
k) Information til offentligheden:	Omkostninger i forbindelse med informationskampagner og information af medierne i OHQ og FHQ i overensstemmelse med den informationsstrategi, der er udformet af det operative hovedkvarter
l) Repræsentation, underbringelse og bespisning:	Repræsentationsudgifter; udgifter på HQ-plan, der er nødvendige for gennemførelsen af en operation

2. Ekstraomkostninger i forbindelse med støtte til styrken som helhed:

De nedenfor anførte omkostninger er omkostningerne efter styrkens deployering til dens bestemmelsessted:

- a) Arbejder i forbindelse med deployering/infrastruktur: Udgifter, der er absolut nødvendige for, at styrken som helhed kan løse sine opgaver (i fællesskab anvendte lufthavne, jernbaner, havne, veje, herunder ankomststeder og fremskudte samlingsområder; el- og vandforsyning, statisk styrkebeskyttelse, lagerfaciliteter, parkeringsarealer, ingeniørstøtte)
- b) Identifikationsmærkning: Specifikke identifikationsmærker, EU-identitetskort, badges, medaljer, flag i EU's farver eller andre identifikationsmærker for styrken eller HQ (bortset fra beklædning, hovedbeklædning eller uniformer)
- c) Lægelige ydelser: Udgifter til medicinsk nødevakuering (Medevac)
3. Ekstraomkostninger i forbindelse med EU's brug af NATO-aktiver og -kapacitet, der er stillet til rådighed for en EU-ledet operation
- Omkostninger for Den Europæiske Union som følge af anvendelsen med henblik på en af dens militæroperationer af arrangementerne mellem EU og NATO om tilrådighedsstillelse, observation og tilbagelevering eller tilbagekaldelse af NATO's fælles aktiver og kapaciteter, der er stillet til rådighed for en EU-ledet operation. Refusioner fra NATO til EU.
4. Ekstraomkostninger for EU i forbindelse med varer, tjenesteydelser eller arbejder, der er omfattet af listen over fælles udgifter og stillet til rådighed for en EU-ledet operation af en medlemsstat, en EU-institution, et tredjeland eller en international organisation i henhold til en ordning som nævnt i artikel 11 og 12. Refusioner fra en stat, en EU-institution eller en international organisation på grundlag af en sådan ordning.

III-B

Fælles aktionsudgifter i forbindelse med den aktive fase af en specifik operation, der afholdes af Athena, såfremt Rådet træffer afgørelse herom

- Transportomkostninger: Transport til og fra indsatsområdet for operationerne med henblik på at deployere, opretholde og redeployere de nødvendige styrker til operationen
- Kaserner og indkvartering/infrastruktur: Eventuelle relevante udgifter til erhvervelse, leje eller istandsættelse af faciliteterne i indsatsområdet (leje af bygninger, beskyttelsesrum, telte) i det omfang, det er nødvendigt for de styrker, der deployeres til operationen
- Multinationalt taskforce-hovedkvarter: Det multinationale hovedkvarter for EU-taskforcer, der deployeres i operationsområdet
- Fremskaffelse af oplysninger: Fremskaffelse af oplysninger (satellitbilleder, efterretninger fra indsatsområdet, rekognoscering og overvågning (ISR), herunder luft til jord-overvågning (AGSR), efterretninger fra menneskelige kilder)

III-C

Fælles aktionsudgifter, der afholdes af Athena på den øverstbefalendes anmodning og efter specialkomitéens godkendelse

- a) Supplerende udstyr af afgørende betydning: Leje eller indkøb under operationen af uforudset, specifikt udstyr, der er af afgørende betydning for gennemførelsen af operationen, i det omfang det indkøbte udstyr ikke hjemtages ved missionens afslutning.
- b) Lægelige ydelser: Rolle 1-, 2- og 3-faciliteter i indsatsområdet.
- c) Fremskaffelse af oplysninger: Fremskaffelse af oplysninger (satellitbilleder, efterretninger fra indsatsområdet, rekognoscering og overvågning (ISR), herunder luft til jord-overvågning (AGSR), efterretninger fra menneskelige kilder).
- d) Andre kritiske kapaciteter på indsatsniveau: Kapaciteter på indsatsniveau (minerydning i indsatsområdet, i det omfang det er nødvendigt for operationen; kemisk, biologisk, radiologisk og nuklear beskyttelse (CBRN); anlæg til oplagring og levering af brændstof; oplagring og destruktions af våben og ammunition, der indsamles i operationsområdet), i henhold til den fælles aktion.

*BILAG IV***Fælles aktionsudgifter, som afholdes af Athena, i forbindelse med afviklingen af en operation**

Udgifter med henblik på den endelige destination for udstyret og infrastruktur til operationen, der finansieres i fællesskab.

Ekstraudgifter i forbindelse med opstillingen af operationens regnskaber. De fælles udgifter, der er finansieringsberettigede i denne forbindelse, bestemmes efter bilag III, idet der dog tages hensyn til, at det nødvendige regnskabspersonale hører under det operative hovedkvarter, også efter at dette har afsluttet sit virke.

*BILAG V***Ophævet afgørelse med dens efterfølgende ændringer**

Rådets afgørelse 2004/197/FUSP	(EUT L 63 af 28.2.2004, s. 68)
Rådets afgørelse 2004/925/FUSP	(EUT L 395 af 31.12.2004, s. 68)
Rådets afgørelse 2005/68/FUSP	(EUT L 27 af 29.1.2005, s. 59)
Rådets afgørelse 2007/91/FUSP	(EUT L 41 af 13.2.2007, s. 11)

BILAG VI

Sammenligningstabel

Afgørelse 2004/197/FUSP	Denne afgørelse
Artikel 1-10	Artikel 1-10
Artikel 10a	Artikel 11
Artikel 10b	Artikel 12
Artikel 11	Artikel 13
Artikel 12	Artikel 14
Artikel 13	Artikel 15
Artikel 14, stk. 1, 2 og 3	Artikel 16, stk. 1, 2 og 3
Artikel 14, stk. 3a	Artikel 16, stk. 4
Artikel 14, stk. 4	Artikel 16, stk. 5
Artikel 14, stk. 5	Artikel 16, stk. 6
Artikel 14, stk. 6	Artikel 16, stk. 7
Artikel 14, stk. 7	Artikel 16, stk. 8
Artikel 15	Artikel 17
Artikel 16	Artikel 18
Artikel 17	Artikel 19
Artikel 18	Artikel 20
Artikel 19	Artikel 21
Artikel 20	Artikel 22
Artikel 21	Artikel 23
Artikel 22	Artikel 24
Artikel 23	Artikel 25
Artikel 24, stk. 2	Artikel 26, stk. 1
Artikel 24, stk. 3	Artikel 26, stk. 2
Artikel 24, stk. 4	Artikel 26, stk. 3
Artikel 24, stk. 5	Artikel 26, stk. 4
Artikel 24, stk. 6	Artikel 26, stk. 5
Artikel 24, stk. 7	Artikel 26, stk. 6
Artikel 24, stk. 8	Artikel 26, stk. 7
Artikel 25, stk. 1-6	Artikel 27, stk. 1-6
Artikel 25, stk. 9	Artikel 27, stk. 7
Artikel 25, stk. 7	Artikel 27, stk. 8
Artikel 25, stk. 8	Artikel 27, stk. 9
Artikel 26	Artikel 28
Artikel 27	Artikel 29
Artikel 28	Artikel 30
Artikel 29	Artikel 31
Artikel 30	Artikel 32
Artikel 31	Artikel 33
Artikel 32	Artikel 34

Afgørelse 2004/197/FUSP	Denne afgørelse
Artikel 33	Artikel 35
Artikel 34	Artikel 36
Artikel 35	Artikel 37
Artikel 36	Artikel 38
Artikel 37, stk. 1 og 2	Artikel 39, stk. 1 og 2
Artikel 37, stk. 4	Artikel 39, stk. 3
Artikel 37, stk. 5	Artikel 39, stk. 4
Artikel 37, stk. 6	Artikel 39, stk. 5
Artikel 37, stk. 7	Artikel 39, stk. 6
Artikel 37, stk. 8	Artikel 39, stk. 7
Artikel 38, stk. 1 og 2	Artikel 40, stk. 1 og 2
Artikel 38, stk. 2a	Artikel 40, stk. 3
Artikel 38, stk. 3	Artikel 40, stk. 4
Artikel 38, stk. 4	Artikel 40, stk. 5
Artikel 38, stk. 5	Artikel 40, stk. 6
Artikel 38, stk. 6	Artikel 40, stk. 7
Artikel 38, stk. 7	Artikel 40, stk. 8
Artikel 38, stk. 8	Artikel 40, stk. 9
Artikel 39	Artikel 41
Artikel 40	Artikel 42
Artikel 42	Artikel 43
—	Artikel 44
Artikel 43, første punktum	Artikel 45
Artikel 43, andet punktum	Artikel 46
Bilag I, første afsnit, punkt 2	Bilag I, første afsnit, punkt 1
Bilag I, første afsnit, punkt 3	Bilag I, første afsnit, punkt 2
Bilag I, første afsnit, punkt 5	Bilag I, første afsnit, punkt 3
Bilag I, andet afsnit	Bilag I, andet afsnit
Bilag II-IV	Bilag II-IV
—	Bilag V
—	Bilag VI